

**16 KORTE PREKEN EN FRAGMENTEN
UIT HET OUDE EN NIEUWE TESTAMENT**

ROBERT MURRAY MAC CHEYNE

**The Sermons of the Rev. Robert Murray McCheyne
Old and New Testament**

<https://www.ebooksread.com/authors-eng/robert-murray-mccheyne/the-sermons-of-the-rev-robert-murray-mccheyne>

DEN HERTOOG – HOUTEN

EN ANDERE

**STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2022**

INHOUD

1. Het nut van de verdrukking

Het is zekerlijk gepast om tot God te zeggen: Ik heb Uw straf verdragen, ik zal niet meer overtreden. Hetgeen ik niet zie, leer Gij mij; heb ik onrecht gewrocht, ik zal het niet meer doen. Job 34:31, 32 (Eng. vert.)

2. De geest in Gods handen bevolen

In Uw hand beveel ik mijn geest; Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid! Psalm 31:6

3. De leiding van de Heere met Zijn volk

Hoor naar Mij, o huis Jakobs, en het ganse overblijfsel van het huis Israëls, die van Mij gedragen zijt van de buik aan, en opgenomen van de baarmoeder af. En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen; Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen en Ik zal dragen en redden. Jesaja 46:3, 4

4. Het zwaard tegen Jeruzalem

Mensenkind, profeteer en zeg: Alzo zegt de HEERE: Zeg: Het zwaard, het zwaard is gescherpt, en ook gevaagd. Het is gescherpt, opdat het een slachting slachte; het is gevaagd, opdat het een glinster hebbe; of wij dan zullen vrolijk zijn? Het is de roede Mijns Zoons, die alle hout versmaadt. Ezechiël 21: 9, 10

5. De tranen van de Zaligmaker over de verworpenen

En als Hij nabij kwam, en de stad zag, weende Hij over haar, Zeggende: Och, of gij ook bekendet, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen. Lukas 19:41, 42

6. De goede en de valse herder

Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Die niet ingaat door de deur in de stal der schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en moordenaar. Maar die door de deur ingaat, is een herder der schapen. Dezen doet de deurwachter open, en de schapen horen zijn stem; en hij roept zijn schapen bij name, en leidt ze uit. Enz. Johannes 10: 2-6

7. Christus de Deur der Kerk

Jezus dan zeide wederom tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik ben de Deur der schapen. Allen, zovelen als er véér Mij zijn gekomen, zijn dieven en moordenaars; maar de schapen hebben hen niet gehoord. Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan, en weide vinden. De dief komt niet, dan opdat hij stele en slachte en verderve; Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben en overvloed hebben. Johannes 18:7-18

8. Christus' vrijwillige gehoorzaamheid

Daarom heeft Mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg, opdat Ik hetzelve wederom neme. Niemand neemt hetzelve van Mij, maar Ik leg het van Mijzelfen af; Ik heb macht hetzelve af te leggen, en heb macht hetzelve wederom te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen. Johannes 10:17, 18

9. Hoog tijd om uit de slaap te ontwaken

En dit zeg ik te meer, dewijl wij de gelegenheid des tijds weten, dat het nu hoog tijd is om uit de slaap te ontwaken; want de zaligheid is ons nu nader dan toen wij eerst geloofd hebben (Eng. vert.). Romeinen 13:11

10. Een getrouwe bediening

Daarom dewijl wij deze bediening hebben, naar de barmhartigheid, die ons geschied is, zo vertragen wij niet; Maar wij hebben verworpen de bedekselen der schande (der oneerlijkheid, Eng. vert.), niet wandelende in arglistigheid, noch het Woord Gods vervalsende, maar door openbaring der waarheid onszelven aangenaam makende bij alle consciëntiën der mensen, in de tegenwoordigheid Gods. Enz. 2 Korinthe 4:1-6

11. Predikanten gezanten van Christuswege

Zo zijn wij dan gezanten van Christuswege, alsof God door ons bade; wij bidden u van Christuswege: Laat u met God verzoenen. Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem. 2 Korinthe 5:20, 21

12. De hemelse Bruidegom en Bruid

Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelven voor haar heeft overgegeven; Opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord; Opdat Hij haar Zichzelven heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk. Efëze 5:25-27

13. Waarschuwing tegen ongeloof en afval

Want het is onmogelijk, degenen die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn; En gesmaakt hebben het goede Woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw, en afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, als welke zichtelven de Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken. Hebreeën 6:4-6

14. Aanneming tot kinderen Gods

Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden. 1 Johannes 3: 1a

15. De staf van de pelgrim

Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten. Hebreeën 13:5b

16. De machtige Overwinnaar

Op Zijn hoofd waren vele koninklijke hoeden (kronen, Eng. vert.). En Hij heeft op Zijn kleed en op Zijn dij deze Naam geschreven: Koning der koningen en Heere der heren. Openbaring 19:12, 16

1. Het nut van de verdrukking

Het is zekerlijk gepast om tot God te zeggen: Ik heb Uw straf verdragen, ik zal niet meer overtreden. Hetgeen ik niet zie, leer Gij mij; heb ik onrecht gewrocht, ik zal het niet meer doen. Job 34:31, 32 (Eng. vert.)

Deze wereld is een wereld vol moeite: 'De mens, van een vrouw geboren, is kort van dagen en zat van onrust.' Wij bewonen lemen huizen, en onze grondslag is in het stof. Wij worden verbrijzeld voor de motten' (Job 4:19). Deze wereld wordt weleens 'een tranendal' genoemd. Beproevingen komen in ieder huis voor; Gods kinderen worden niet uitgezonderd; het is noodzakelijk dat u veel verzocht wordt. 'Acht het voor grote vreugde, mijn geliefden, wanneer gij in velerlei verzoeking valt; wetende, dat de beproeving uws geloofs lijdzaamheid werkt.' Als dit nu zo is, van hoe groot belang is het dan dat u en ik daarop voorbereid zijn. De donkerste onweerswolk bedekt de hemel slechts voor een ogenblik. 'Het is zekerlijk gepast om tot God te zeggen: Ik heb Uw straf verdragen, ik zal niet meer overtreden. Hetgeen ik niet zie, leer Gij mij; heb ik onrecht gewrocht, ik zal het niet meer doen.'

Naar aanleiding van deze woorden wens ik u het rechte gebruik dat wij van de verdrukking behoren te maken aan te tonen, alsook de gepastheid om aan God de redenen te vragen voor de verdrukking.

1. Het drievoudig nut van de verdrukking: 'Het is zekerlijk gepast om tot God te zeggen: Ik heb Uw straf verdragen, ik zal niet meer overtreden. Hetgeen ik niet zie, leer Gij mij; heb ik onrecht gewrocht, ik zal het niet meer doen.'

a. Het eerste nut van de verdrukking is onderwerping. Het is de gemoedstoestand van iemand die God rechtvaardigt: 'Ik heb Uw straf verdragen.' Dit was het gevoel van Daniël te midden van de verdrukking die God over Israël had gebracht. Dit blijkt uit Daniël 9:7 en 8: 'Bij U, o Heere, is de gerechtigheid, maar bij ons de beschaamdheid van de aangezichten.' En vers 14: 'Daarom heeft de HEERE over het kwade gewaakt, en Hij heeft het over ons gebracht; want de HEERE, onze God, is rechtvaardig in al Zijn werken, die Hij gedaan heeft, dewijl wij Zijn stem niet gehoorzaamden.'

Hetzelfde lezen we in Nehemia 9:33: 'Doch Gij zijt rechtvaardig in alles wat ons overkomen is; want Gij hebt trouwelijk gehandeld, maar wij hebben goddelooslijk gehandeld.' Hetzelfde leest u in Leviticus 26:40: 'Dan zullen zij hun ongerechtigheid belijden, en de ongerechtigheid hunner vaders met hun overtredingen, waarmee zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij met Mij in tegenheid hebben gewandeld.'

Vervolgens in het midden van vers 41: 'Zo dan hun onbesneden hart gebogen wordt, en zij dan aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben: dan zal Ik aan Mijn verbond gedenken', en verder tot het einde van het hoofdstuk. God zegt hier dat, als zij in de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben, Hij hen zal gedenken. Welnu, dit is het eerste gebruik dat u van de verdrukking behoort te maken. Hoe anders is dit met velen van u! U hebt geen welgevallen aan de straf van uw ongerechtigheid; uw hart verheft zich tegen God in uw gedachten en in uw woorden. De mens begint God te lasteren; hij zegt dat God een tiran is. Had God mijn kind niet kunnen sparen? Hierover wordt gesproken bij de uitgieting van de vijfde en zesde fiool. Dit zijn woorden die in de hel worden gesproken; wanneer God Zijn toorn uitgiet, zullen zij Hem lasteren!

Er is ook nog een derde manier waarop uw hart zich tegen God verheft, en dat is in uw daden. Niet alleen uw woorden zijn tegen God gericht, maar ook uw daden zijn tegen Hem gericht. Als ik uw hart bloot kon leggen, zou u zo'n geklaag en zo'n toorn in uw binnenste tegen God bemerken, dat u de waarheid van hetgeen ik zeg zou beamen. Onthoud, u moet leren vergenoegd te zijn. Welk recht hebt u om te klagen? Welk recht hebt u om Gods wegen met u te betwisten? Wat zou u ervan denken, als kleine kinderen moesten beslissen over de handelwijze van het parlement? En welk recht hebt u om Gods regering te betwisten? We behoorden met Job te zeggen: 'De HEERE heeft gegeven, de HEERE heeft genomen, de Naam des HEEREN zij geloofd.'

b. Het tweede gebruik van de verdrukking is het nederig vragen naar Gods bedoeling: 'Wat ik niet weet, leer Gij mij.' Dit is het gepaste nut van de verdrukking. Dit is de wijze waarop Job zelf zijn beproeving aannam: 'Ik zal tot God zeggen: Verdoem mij niet; doe mij weten, waarover Gij met mij twist' (Job 10:2). Hetzelfde leest u in hoofdstuk 23:3-7: 'Och, of ik wist, dat ik Hem vinden zou, ik zou tot Zijn stoel komen; ik zou het recht voor Zijn aangezicht ordentelijk voorstellen, en mijn mond zou ik met verdedigingen vervullen. Ik zou de redenen weten, die Hij mij antwoorden zou; en verstaan, wat Hij mij zeggen zou. Zou Hij naar de grootheid Zijner macht met mij twisten? Nee; maar Hij zou acht op mij slaan. Daar zou de oprechte met Hem pleiten; en ik zou mij in eeuwigheid van mijn Rechter vrijmaken.' U ziet dat Job hier bekendgemaakt moest worden waarom God op deze wijze met hem handelde.

Hetzelfde was het geval met Jozua: 'Toen verscheurde Jozua zijn klederen, en viel op zijn aangezicht ter aarde, voor de ark des HEEREN, tot de avond toe, hij en de oudsten van Israël; en zij wierpen stof op hun hoofd. En Jozua zeide: Ach, Heere 'HEERE! waarom hebt Gij dit volk door de Jordaan ooit doen gaan, om ons te geven in de hand van de Amorieten, om ons te verderven? Och, dat wij toch tevreden geweest en gebleven waren aan gene zijde van de Jordaan! Och, Heere! wat zal ik zeggen, nademaal Israël voor het aangezicht zijner vijanden de nek gekeerd heeft? Als het de Kannieten, en alle inwoners des lands horen zullen, zo zullen zij ons omsingelen, en onzen naam uitroeien van de aarde; wat zult Gij dan Uw groten Naam doen?' (Joz. 7:6-9). Toen de beproeving kwam, wachtte hij op een verklaring.

Dit schijnt ook het geval te zijn geweest met de apostel Paulus toen hij zei: 'Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?' Vrienden, het tegenovergestelde komt vaak onder u voor. Als God verdrukking zendt in een goddeloos huisgezin; als God een kind wegneemt of een vader op een ziekbed legt, waagt men dan waarom God dat gedaan heeft? O, u veracht de kastijding des Heeren! Het is vreselijk als u God niet vraagt wat Hij met de verdrukking te zeggen heeft! Hier klopt Hij het luidst, en vaak voor het laatst. Hetzelfde wedervaart Gods kinderen. U hebt een afgod liefgehad, een bepaalde geheime zonde, en God bezoekt u. Vraagt u dan naar uitleg? Hetzelfde vindt plaats in een kerk. De leden zijn onheilig, enz; dan gaat Hij haar net als Laodicéa bezoeken. Zoeken wij dan naar een verklaring? Ach, nee! Dit zou deze stad in haar armoede juist moeten doen!

c. Er is een derde gebruik van de verdrukking, en wel het verlaten van de zonde: 'Ik zal niet meer overtreden. Heb ik onrecht gewrocht, ik zal het niet meer doen.'

Het voorname doel dat God met de verdrukking beoogt, is u de zonde te doen verlaten: 'Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, die zal barmhartigheid verkrijgen.' Dit was Gods weg met Manasse; zo behoorde het te zijn met alle verdrukkingen. God verdrukt u, opdat u de zonde verre van u zou doen. U wilt niet

luisteren naar de stem van Zijn genade; u wilt niet luisteren naar de stem van Zijn liefde; Hij doet u echter onder de roede doorgaan om u in het verbond te brengen. Hoe vaak is het tegengestelde het geval? Ik heb gezien dat een dronkaard verdrukt werd, en hij zakte verder weg in de zonde, verder van God af. 'Efraïm is een koek die niet is omgekeerd.' Sommigen van u doen mij denken aan een oude boom die getroffen is door de bliksem en thans ontdaan is van al zijn bladeren en als een gedenkteken in de aarde staat. Zo is het met vele huisgezinnen van u. Ik zeg u, vrienden, dat als barmhartigheden en oordelen u niet tot God bekeren, God geen andere pijlen in Zijn pijlkoker heeft.

2. De gepastheid om aan God de oorzaken van de verdrukking te vragen. Het is gepast, omdat God het is Die met u handelt. Deze verdrukking in uw gezin, die verdrukking bij uzelf komt bij God vandaan. 'Wie heeft zich tegen Hem verhard en vrede gehad?' (Job 9:4). Het is gepast, omdat God met de verdrukking wat te zeggen heeft. Gods oogmerk is om de onbekeerden te behouden en de Zijnen te heiligen. Ik geloof dat iedere keer als de zon in uw huis schijnt, God dat doet om u tot Hem te doen wederkeren. Zo is het ook met de verdrukking. God geeft u verdrukking om u tot Hem te doen wederkeren. Indien u een kind van God bent, dan is iedere verdrukking bedoeld om u uw afgoden te doen wegwerpen voor de mollen en vleermuizen, en u te doen wederkeren tot God.

Het is gepast, omdat God kan verwoesten. U weet, vrienden, dat dezelfde hand die verdrukt ook verwoesten kan. Dezelfde hand die de brandende koorts in uw borst veroorzaakte, kan de vlammen van de hel voor u doen ontbranden. Amen.

2. De geest in Gods handen bevolen

In Uw hand beveel ik mijn geest; Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid!
Psalm 31:6

In deze woorden vinden we iets wat bijzonder belangwekkend is: het zijn de woorden van de Heere Jezus toen Hij zes uur lang in bittere zielsangst aan het kruis hing. De gal en edik waren bitter, maar betekenden niets in vergelijking met de toorn van God. Het was in het laatste uur van Zijn zielsangst dat Christus zei: In Uw hand beveel Ik Mijn geest; Gij hebt Mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid.' Ja, de ziel die Hij tot een schuldoffer had gesteld, beval Hij in de hand van God.

Het is een bijzonder dierbare zaak dat wij dezelfde uitdrukking van Christus mogen gebruiken. Het is zeer aangenaam om de woorden van een overleden vriend en dat wel van een geliefde vriend te mogen gebruiken. Er is geen betere vriend dan Christus. 'Zulk een is mijn Liefste; ja, zulk een is mijn Vriend.' Er ligt iets liefelijks in om de woorden van Christus uit de veertigste psalm te mogen gebruiken: 'Want kwaden tot zonder getal toe hebben mij omgeven; mijn ongerechtigheden hebben mij aangegrepen, dat ik niet, heb kunnen zien; zij zijn menigvuldiger dan de haren mijns hoofds, en mijn hart heeft mij verlaten.' Het is voor de zondaar iets aangenaams de woorden van Christus uit Jesaja 40 te mogen gebruiken: 'Mijn weg is voor de HEERE verborgen, en mijn recht gaat aan mijn God voorbij.' Zo is het eveneens aangenaam voor een arme, stervende aardworm om de woorden die voor ons liggen te mogen gebruiken.

Laten wij naar aanleiding van deze woorden nadenken over:

1. De persoon die spreekt.
2. De persoon die aangesproken wordt.
3. De zaak die bevolen wordt.

1. De persoon die spreekt.

Het is een gekwelde, door onweder voortgedreven ziel. In deze toestand verkeerde David ongetwijfeld toen hij deze psalm schreef. Hij zegt in vers 5: 'Doe mij uitgaan uit het net, dat zij voor mij verborgen hebben.' Of vers 9: 'En mij niet hebt overgeleverd in de hand des vijands.' Hij was een arme, verdrukte en door onweder voortgedreven ziel. Hij voelde dat de satan en zijn eigen goddeloze hart te veel voor hem waren. 'Doe mij uitgaan uit het net, dat zij voor mij verborgen hebben.'

In deze toestand verkeerde Christus in het bijzonder op de dag dat Hij zei: 'Dit is uw ure, en de macht der duisternis.' Sterke stieren van Basan hebben mij omringd.' Hij was een verdrukte en door onweder voortgedreven Man. En ongetwijfeld zijn hier wel zielen die ook in die toestand verkeren; als dat zo is, gelden deze woorden voor hen. Zij werden gesproken door het Hoofd toen Hij voor hen leed, en de bedoeling daarvan was dat de leden ze ook zouden gebruiken.

Lieve, door onweder voortgedreven ziel, Hij kan u verlossen. Zend dit gebed op: 'In Uw hand beveel ik mijn geest; Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid.'

2. De persoon die aangesproken wordt.

Dat is de Verlosser. Aan de ene kant is er een arme, door onweder voortgedreven gelovige; aan de andere kant is er de algenoegzame Verlosser. Op de grond ligt een arme, door

onweder voortgedreven mens; boven hem staat de algenoegzame Verlosser. Wij moeten tot deze machtige Verlosser gaan. Toen Christus deze woorden sprak, sprak Hij ze ongetwijfeld tegen Zijn Vader: 'In Uw hand beveel Ik Mijn geest; Gij hebt Mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid.' Sommigen zullen vragen: Moest Christus dan verlost worden? O ja, alle zonden lagen op Hem en daarom moest Hij verlost worden. Daarom zei Hij ook, toen Hij aan het eind van Zijn werk gekomen was: 'In Uw hand beveel Ik Mijn geest; Gij hebt Mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid.' Het was dezelfde geest die tot een schuldoffer gesteld was. Toen Stéfanus dezelfde woorden bezigde, sprak hij ze niet tegen God, maar tegen de Verlosser; hij zei: 'Heere Jezus, ontvang mijn geest.' Alsof hij zei: 'In Uw hand beveel ik mijn geest.'

O, geliefden, dit is de enige hand die onze geest kan ontvangen, geen ander dan Hij Die ons heeft verlost.

3. Wat hij in Zijn hand beveelt: 'Mijn geest.'

Het dierbaarste deel van de mens is zijn ziel. Het is niet mijn bedoeling om lichtvaardig over het lichaam te spreken, maar het is niet te vergelijken met de ziel. De uitwendige mens is slechts het omhulsel, maar de ziel is de diamant. Het was de geest die naar de gelijkenis Gods werd gemaakt. Het lichaam zal tot stof wederkeren, maar de ziel niet. Wanneer zij bevrijd zal zijn van het lichaam, zal zij niet meer zondigen - ik bedoel de verlostte ziel - zij zal niet overschaduw worden. Deze twee, de zonde en de ziel, zullen voor eeuwig gescheiden zijn. Dit beval David in de hand van God. Dit is het wat iedere arme, door onweder voortgedreven ziel in de handen van God zal bevelen. 'Wat zou het de mens baten zo hij de gehele wereld won, en zijner ziele schade leed?' Hoe lang zal de duivel u bedriegen, geliefden? Hoe lang zult u de onveranderlijke, onvoldane geest verwaarlozen?

Om deze woorden toe te passen wens ik u enige tijden te noemen dat wij onze geest aan God behoren te bevelen.

Ten tijde van bekering.

Dat is de eerste keer dat een zondaar ooit zijn geest in de hand van God beveelt. Ik geloof dat Paulus dit bedoelt als hij tegen Timotheüs zegt: 'Want ik weet Wien ik geloofd heb, en ik ben verzekerd, dat Hij machtig is, mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot dien dag' (2 Tim. 1:12). Merk op dat er in de Bijbel soms over bekering wordt gesproken vanuit Gods zijde in de bekering, en soms vanuit de zijde van de zondaar. Er is geen tegenstrijdigheid in deze twee. De bekering neemt allereerst een aanvang aan de zijde Gods; de Geest werkt echter in de zondaar, waardoor het geloof in hem wordt gewerkt en hij tot Jezus wordt getrokken en in staat wordt gesteld om de zonde de rug toe te keren.

Geliefde vrienden, ik moet u ernstig aanspreken en zeggen dat het uw plechtige taak zowel als uw aangenaam voorrecht is om uw ziel in de hand van God te bevelen ten tijde der bekering. In wiens hand hebt u uw geest gesteld? Werd die voor u gekruisigd? Hebt u uw ziel in de hand van de satan bevolen, evenals Achab? Hij verkocht zichzelf om allerlei goddeloosheid te werken. Wat kan de satan voor uw geest doen? Kan hij er vrede aan geven? Kan hij er blijdschap aan geven? Kan hij haar geschikt maken voor de hemel? Toch zijn er ook sommigen die hun ziel in de hand van God gegeven hebben. Er zijn er in deze gemeente die tot Hem op kunnen zien, tegen wie het zwaard der gerechtigheid ontwaakt is, en zeggen: 'In Uw handen beveel ik mijn geest' - mijn arme, bezoedelde, door onweder voortgedreven geest.

Ik wil er bij u allen op aandringen om uw geest aan Hem te bevelen. Zal uw geest behouden worden als u hem niet aan God beveelt? Nog een weinig tijd, en uw geest zal tot God

wederkeren Die hem gegeven heeft, en hoe zult u verschijnen als uw geest niet in de hand gegeven is van Hem, Die onze zonden in Zijn eigen lichaam aan het hout gedragen heeft? O, sommigen zullen zeggen: Zal Hij mijn geest wel ontvangen? O, waarom niet? Heeft Hij ooit gezegd: Die geest vind Ik te slecht - die geest heeft te lang in de zonde geleefd? 'Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Jezus Christus in de wereld gekomen is om de zondaren zalig te maken.' Voornaamste der zondaren, beveel uw geest aan Hem!

Ten tijde van verzoeking.

Als een gelovige verzocht wordt is het tijd om dit gebed op te zenden. Er zijn sommige gelovigen die, heel lang nadat zij geloofd hebben, niet weten wat verzoeking is. Zij zijn net als Nafthali 'verzadigd van de goedgunstigheid, en vol van de zegen des HEEREN.' Zij hebben altijd zonneschijn, maar zullen misschien vallen als de verzoeking komt, en gevoelen met David: 'Toen Gij Uw aangezicht verborg, werd ik verschrikt.' Dan gaat hij op z'n knieën, maar vindt geen troost. Hij leest de Bijbel, maar dat is een verzegeld boek. Hij gaat naar christelijke vrienden, maar zij zijn allen moeilijke troosters.

Welnu, wat staat hem nu te doen? Hij kan nauwelijks dit gebed bidden: 'In Uw hand beveel ik mijn geest; Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid'; Gij hebt Uw eigen dierbaar bloed gestort om mij te verlossen; zult Gij mij opsluiten in de hand van mijn vijand? 'Doe mij uitgaan uit het net.' In Uw hand beveel ik mijn geest; Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid.'

Een sprankje hoop ontspringt er uit deze woorden: 'Gij God der waarheid.' U hebt gezegd dat Uw schapen niet verloren zullen gaan, noch dat iemand ze uit Uw hand zal rukken. U hebt gezegd: 'En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al; en uw geheel oprechte geest, en ziel, en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onze Heere Jezus Christus.' Zult U niet alles doen wat U gezegd hebt?

Ten tijde van verdrukking.

Vele christenen weten niets van verdrukking. Zij mogen zachtjes doorvaren; geen storm komt nabij hun zeilscheepje. Zij weten niet wat het is om Ikabod, de eer is weggevoerd, op hun woningen te schrijven. Of om net als Naórni te zeggen: 'Noemt mij niet Naómi, noemt mij Mara; want de Almachtige heeft mij grote bitterheid aangedaan.' Geliefden, u zult niet altijd zulke dagen meemaken. Er zullen dagen van duisternis en ziekte komen, en wat zal er dan van u terecht komen? Er is maar één plaats waar u naartoe kunt gaan: 'In Uw hand beveel ik mijn geest; Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid.'

Ten tijde van plichts vervulling.

Als een gelovige voor het eerst tot Christus komt, wordt al zijn tijd in beslag genomen door de poort, en niet door de weg. Ik ben vaak onder de indruk geraakt door jonge gelovigen. Als zij een preek hebben beluisterd, zeggen zij: Hoe vond je die preek? Niet: Welk nut heb ik nu van deze preek gehad? Maar als u een gelovige bent, zult u gevoelen dat u net zoveel te doen hebt met de weg als met de poort. Beveel uw geest aan Hem.

O, geliefden, Hij kan u dragen! 'En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen.' Er is niemand dan Hij Die u kan dragen, om u de weg te wijzen, u te geleiden tijdens en u aan te nemen na de plichts vervulling. Beveel uw geest in Zijn hand; Hij zal u geleiden. 'En uw oren zullen horen het woord desgenen die achter u is, zeggende: Dit is de weg, wandelt in dezelve.'

Tenslotte, ten tijde van ons sterven.

Het was ons Hoofd Die dit gebed deed, en daarom past het ook alle leden. Sterven is een ernstige zaak omdat wij alleen zullen moeten gaan. Het is iets ernstigs omdat wij ergens heengaan waar wij nooit eerder zijn geweest; alles is vreemd en nieuw. Als wij tot de genadetroon naderen, zijn wij daar voorheen geweest en weten de weg; maar de weg van alle vlees is duister, omdat wij niet weten waar wij naartoe gaan. Het is ook duister, omdat het een beslissende stap is. Sterven is een ernstige zaak, omdat als we onbekeerd zullen sterven we niet terug kunnen komen om nog eens te sterven.

Dit zijn enkele zaken waaruit het dal van de schaduw des doods bestaat. Wat moeten we in zulk een tijd doen? Beveel uw geest in Zijn hand. U moet uw geest op dezelfde wijze aan Christus bevelen als dat u dit deed toen u bekeerd werd. Zijn hand alleen reikt tot over de Jordaan. Niemand dan Jezus kan zeggen: 'Zwijg, wees stil.' Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde, en tot in der eeuwigheid.'

Geliefden, bereidt u zich voor op de dood? Weet u niet dat hier weldra een andere stem zal gehoord worden, en dat een andere stem het psalmgezag zal leiden? Het is een harde zaak voor een gelovige om zijn geest in de hand van Christus te bevelen.

Wat zult u dan doen, u, die uw ziel aan de god van deze wereld geeft? Wat zult u doen als God zeggen zal: Ga tot de goden die u verkoren hebt, beveel uw geest aan de wereld die u bemind hebt? Amen.

Deze preek werd gehouden op zondagmiddag 10 juli 1842, na de eerste hevige ziekteaanval die MacCheyne meemaakte.

3. De leiding van de Heere met Zijn volk

Hoor naar Mij, o huis Jakobs, en het ganse overblijfsel van het huis Israëls, die van Mij gedragen zijn van de buik aan, en opgenomen van de baarmoeder af. En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen; Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen en Ik zal dragen en redden. Jesaja 46:3, 4

Er zijn tijden in het leven van een gelovige, dat hij op een reiziger lijkt die op de top van een hoge heuvel is aangekomen; hij kan terugzien op de weg die hij al heeft afgelegd, en vooruitzien op de weg die hij nog moet afleggen. Zo is dit een Schriftgedeelte waarin God ons ook vertelt wat Hij gedaan heeft en wat Hij zal doen. De levensloop van een gelovige is wonderlijk, hetzij wij vooruitzien, hetzij wij terugzien. Als wij terugzien, dan zien we de verkiezing vanuit de nooit begonnen eeuwigheid; en als wij vooruit zien, dan zien we de verlossing en de uiteindelijke overwinning. Evenals Christus' Naam Wonderlijk is, zo zijn ook al de leden van Zijn lichaam wonderlijk, want zij zijn een wonderteken (Zach. 3:8).

De levensloop van een gelovige verdeelt zich in twee delen: voor en ná de bekering.

1. Laten wij het achterliggende gedeelte van de levensloop van een gelovige eens overdenken. Vers 3: 'Hoor naar Mij, o huis van Jakob, en het ganse overblijfsel van het huis Israëls, die van Mij gedragen zijn van de buik aan, en opgenomen van de baarmoeder af.' God volgt Zijn uitverkoren vaten vóór hun bekering. Welnu, laten we eens enkele bedelingen van Zijn Voorzienigheid nagaan; en de eerste voordat zij ontwaakt zijn, is Zijn bewarende hand over hen. Ik geloof dat er sommigen zijn die evenals Johannes 'vervuld zijn met de Heilige Geest, ook van hunner moeders lijf aan.' Of evenals Jeremia: 'Eer Ik u in moeders buik formeerde, heb Ik u gekend, en eer gij uit de baarmoeder voortkwaamt, heb Ik u geheiligd.' Dit is Gods gewone weg echter niet, want 'wij worden in ongerechtigheid geboren, en in zonden ontvangen.'

Wij zijn verbasterde ranken van een vreemde wijnstok. Welnu, zij die vaten van barmhartigheid zijn, worden beveiligd. God bewaart hen, zodat ze niet in de hel vallen. Vaak worden ze tot aan het randje ervan gebracht, wellicht door koorts of iets dergelijks; maar Hij 'zendt Zijn woord en geneest hen.' Anderen worden afgesneden, terwijl God Zijn uitverkoren vaten spaart.

Een tweede bedeling van Zijn Voorzienigheid vóór de bekering, is dat God Zijn Heilige Geest niet van hen wegneemt. Het is een wonder dat God Hem niet wegneemt! Vaak weerstaan en bedroeven zij de Geest en zondigen zij tegen overtuigingen. O, geliefden, wij zullen er pas in de eeuwigheid achterkomen wat een weldaad het is dat God nooit Zijn Geest van ons heeft genomen!

Een derde bedeling van Zijn Voorzienigheid vóór de bekering, is dat Hij hen tot de plaats brengt waar zij ontwaken. Wie bracht Zachéüs tot de wilde vijgenboom? Het was dezelfde hand die hem wenkte om uit de boom te komen. Wie bracht de vrouw uit Samaria tot de fontein? Dezelfde Persoon Die haar alles vertelde wat zij ooit gedaan had. Wie bracht u en mij tot de plaats waar wij ontwaakten? Hij was het 'Die ons van de buik aan gedragen heeft, en opgenomen heeft van de baarmoeder af.' Hij, Die de Alfa en de Oméga is.

Het tweede deel van de levensloop van de gelovige, is de tijd na het ontwaken en vóór de bekering.

Onbekeerde zielen zijn het eigendom van de satan, en als Christus binnenkomt is het geen wonder dat de satan brult en woedend is. De wereld doet precies hetzelfde; zij stelt het niet op prijs dat haar kameraden vertrekken. De tederste ouder is vaak woedend als hij ziet dat zijn kind hem gaat verlaten.

Maar laten wij eens acht geven op hetgeen God voor hen doet na hun ontwaken.

Allereerst laat Hij hen niet meer teruggaan. Hij brengt hen tot de uitspraak: 'Ik heb mijn mond opengedaan tot de HEERE, en ik zal niet terug kunnen gaan.' Ik zal nooit, nooit teruggaan. O, velen worden teruggedreven als een schip dat op de storm rijdt. Eens beloofde hun zoeken naar Christus en de hemel veel goeds; zij konden echter de hevige stormwind van de hel en de woede van een goddeloze wereld niet verdragen. Gods kinderen worden echter verder gedragen; zij worden door God gedragen van de buik af, en opgenomen van de baarmoeder af. O, u wordt niet teruggedreven door vervolgingen, noch door een verleidelijke wereld. U kunt de wereld vertellen dat u uw mond opengedaan hebt tot de Heere, en u kunt niet en u zult niet teruggaan. God helpe ons om verder te gaan!

God bewaart hen voor de toevluchten van leugens.

Sommigen beginnen met grote benauwdheid, maar vallen in slaap en zullen pas ontwaken als zij de stem zullen horen: 'Kom ten oordeel! Kom ten oordeel! Kom!' Anderen rusten in uitwendige gedaanten, gebeden en inzetten.

Sommigen gaan nog verder - zij rusten in hun gevoelens. Dit zijn toevluchten van de leugens. Maar de uitverkoren vaten worden langs deze toevluchten van leugens heengevoerd. Zij worden langs de verzoeken van de wereld heengevoerd. Het is aangenaam om door Jezus gedragen te worden

Nog een weldaad is dat zij naar Jezus worden gedragen, naar de Rotssteen, de geslagen Rotssteen; naar het verwonde en bloedende hart van Jezus. God rust niet eerder dan wanneer Hij hen naar Zijn Zoon gedragen heeft: 'Ik trok hen met koorden der liefde.' God is het Die dat doet. O, als er iemand van u tot de Rotssteen gebracht is Die voor u te hoog zou zijn, dan is God het Die dat gedaan heeft. Hij doet alles vanaf de verkiezing tot de kroning. O, het komt heel vaak voor dat iemand ontwaakt, maar niet dat iemand zó tot Jezus wordt gebracht dat hij al zijn eigengerechtigheid verzaakt en de gerechtigheid van een Ander aanneemt! O, dat is een Goddelijk werk! God alleen kan u daartoe bewegen. O, kunt u zeggen: 'In de Heere is mijn Gerechtigheid en mijn Sterkte?'

2. Laten wij nu het toekomstig gedeelte van de levensloop van een gelovige overdenken. Vers 4: 'En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen; Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen en Ik zal dragen en redden.' Hier kunt u op drie bijzonderheden letten.

a. De Persoon Die Zich aanbiedt hen te dragen tot de ouderdom toe. Het is 'de Ik zal zijn.' Ik! Het is hetzelfde Wezen Dat ons tot hertoe heeft gebracht, Dat ons nog verder zal dragen totdat Hij ons in heerlijkheid zal opnemen. O, het is een liefelijke waarheid: 'En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen.' Het toekomstige levenspad van u die tot Christus gekomen bent, is voor uzelf onbekend. God heeft dat naar Zijn barmhartigheid voor ons verborgen, maar Hij heeft ons al door het ergste heen gedragen. En denkt u dat Hij Die ons tot zover gedragen heeft, ons nu zal laten varen? O nee! 'En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen; Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen, en Ik zal dragen en redden.'

Laten wij eens acht geven op enkele beproevingen van de gelovige terwijl hij door de woestijn reist.

Verzoeken. Als u tot Christus wordt gebracht, voelt u juist de verzoeking. Maar ach, u kunt dan zeggen: 'Verblijd u niet over mij, o mijn vijandin! wanneer ik gevallen ben, zal ik weder opstaan; wanneer ik in duisternis zal gezeten zijn, zal de HEERE mij een licht zijn' (Micha 7:8). Pas als een mens tot Christus wordt gebracht gaat de satan woeden en dergelijke listige verzoeken gebruiken: 'Simon, Simon, ziet, de satan heeft ulieden zeer begeerd om te ziften als de tarwe' (Luk. 22:31). Zolang als u bij Christus vandaan blijft zal de duivel u wel laten bidden, de Bijbel laten lezen, naar Gods huis laten komen en u laten denken dat u gelooft; maar als Jezus komt en u tot Zich trekt, dan beginnen de verzoeken. Menig gelovige zal waarschijnlijk bezwijken ten dage des tegenspoeds; maar geliefden, vrees niet! Er is Eén Die het gedaan heeft en Die u zal opnemen - Die u dragen en redden zal.

Er zijn verdrukkingen. O, er zijn veel, ja, zeer veel verdrukkingen die u zult moeten doorstaan voordat u in het betere vaderland zult komen.

Bijvoorbeeld de verdrukkingen van een behoeftig, arm en stervend lichaam. Maar ook verdrukkingen naar de zielsduisternis, verlaten, twijfels en vrees. Dan zijn er ook nog de verdrukkingen in het gezin Maar o, er is een sterke hand die ons er doorheen kan dragen. Als het schaapje op de schouder van de Herder rust, is het niet erg als de bergen ruig zijn. De reis zou weleens lang kunnen duren.

Sommigen hebben een korte strijd en een zekere overwinning, maar één stap naar de kroon. Weer anderen van u moeten hier lang, ja, zeer lang vertoeven. Voor u is dit een liefelijke belofte: 'En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja tot de grijsheid tot zal Ik ulieden dragen.'

b. Laten we beschouwen hoe Hij ons zal dragen: 'Door het geloof.' Zij worden 'in de kracht Gods bewaard door het geloof tot de zaligheid.'

Het is door het geloof dat u voor het eerst vrede vond voor uw ziel; zo zult u ook door het geloof tot het einde toe gedragen worden. Toen u voor het eerst kwam, kwam u ledig, en u vond Christus; en zo moet u tot het einde toe blijven komen. U kwam als een helwaardige en verloren zondaar, en verenigde u met Hem als de Heere uw Gerechtigheid; zo moet u tot het einde toe blijven komen. U kwam als een zwakke zondaar, en u vond sterkte; u kwam als een arme zondaar, en u werd rijk gemaakt. Zo moet u tot het einde toe blijven komen.

c. Overweeg waarom Hij ons zal dragen.

d. Ten eerste, omdat Hij het gezegd heeft. En zal Hij Die het gezegd heeft, het niet doen? Het is onmogelijk dat God liege. God zal u dragen. Hij heeft Zijn woord gegeven dat Hij het zal doen.

e. Ten tweede, Hij zal ons dragen omdat Zijn eer eraan verbonden is. Als wij van de schouder van de Herder zouden vallen, dan zouden allen die in de hemel en in de hel zijn ervan horen; maar o, dat zal niet gebeuren! Ook al zondigen wij iedere dag, nochtans vergeeft Hij ons iedere dag onze zonden - Hij delgt al onze ongerechtigheden uit.

f. Ten derde, nog een reden waarom Hij ons zal dragen, is omdat Hij ons liefheeft. O, geliefden, Hij houdt iedere dag meer van ons! Er staat van Jezus: 'En Jezus nam toe in wijsheid en in grootte, en in genade bij God en de mensen.' Zo gaat het met allen die met Hem verenigd zijn. Als Jezus ons heeft liefgehad en voor ons gestorven is toen wij vijanden waren, hoeveel te meer zal Hij ons dan liefhebben, nu wij verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon. O ja, Hij zal ons liefhebben: 'Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen en Ik zal dragen en redden.'

Ik wens dit onderwerp nu toe te passen.

Ten eerste, op u die onbevreesd bent; die geen vrezen en twijfels kent. O, verheug u met beving. Gelovige, u wordt door dezelfde hand gedragen. De doornagelde handen van Jezus zijn onder u. Wandel teder.

Ik wil dit onderwerp ook toepassen op u die vreesachtig bent. Vrees niet! Uw Verlosser is sterk! Hij, Die u tot Christus bracht, zal u ook veilig in de eeuwige heerlijkheid brengen. Vanaf Zijn troon zal Hij de kroon op uw hoofd zetten - de kroon van overwinning. Hij zal het doen: 'Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen en Ik zal dragen en redden.' Want Hij is meerder, Die in u is, dan die in de wereld is.' 'Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is Uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven.' God zegene Zijn woord.

4. Het zwaard tegen Jeruzalem

Mensenkind, profeteer en zeg: Alzo zegt de HEERE: Zeg: Het zwaard, het zwaard is gescherpt, en ook gevaagd. Het is gescherpt, opdat het een slachting slachte; het is gevaagd, opdat het een glinster hebbe; of wij dan zullen vrolijk zijn? Het is de roede Mijns zoons, die alle hout versmaadt. Ezechiël 21: 9, 10

Uit het tweede vers van dit hoofdstuk leren we dat deze profetie was gericht tegen Jeruzalem. *Mensenkind, zet uw aangezicht tegen Jeruzalem, en drup tegen de heiligdommen, en profeteer tegen het land van Israël.*

We hebben u al gezegd dat Ezechiël, toen hij nog een jongeman was, door Nebukadnezar gevangen werd genomen en geplaatst, met een aantal van zijn landgenoten, bij de rivier Chebar. Het was daar dat hij zijn profetieën over een periode van tweeëntwintig jaar uitsprak. De profetie die ik heb gelezen werd uitgesproken in het zevende jaar van zijn gevangenschap, en slechts drie jaren voordat Jeruzalem werd verwoest en de tempel verbrand. Uit vers 2 leren we dat deze woorden tegen Jeruzalem waren gericht, want hoewel God Ezechiël weg liet voeren om de gevangenen bij de rivier van Kebar te dienen, toch liet hij hem menige boodschap van waarschuwing en barmhartigheid naar zijn geliefde Jeruzalem sturen. *Mensenkind, zet uw aangezicht tegen Jeruzalem, en drup tegen de heiligdommen, en profeteer tegen het land van Israël.*

God had al veel van de woorden van zijn profetentegen Jeruzalem vervuld. Hij had het woord van Jeremia tegen een van hun koningen (Jojakim) vervuld. "Hij zal worden begraven met een ezelsbegravenis, getrokken en uitgeworpen buiten de muren van Jeruzalem. Hij had het woord van dezelfde profeet vervuld door een andere koning (Jojakin) naar Babylon te brengen met alle mooie vaten van het huis des Heeren. Maar toch zouden noch profetieën noch oordelen Jeruzalem doen ontwaken; zodat ons wordt gezegd (2 Kron 36: 12) dat Zedekia, de volgende koning, "deed wat kwaad was in de ogen des Heeren, zijn God, en zich niet vernederde voor de profeet Jeremia, sprekend uit de mond des Heeren." Hfd. 5: 14.

Bovendien hebben alle oversten van de priesters en het volk zeer veel overtreden, na al de gruwelen van de heidenen; en verontreinigde het huis des Heeren, dat Hij in Jeruzalem had geheiligd. En de Heere, de God van hun vaders, zond tot hen door Zijn boden, die vroeg opstonden en gezonden werden; "omdat Hij medelijden had met Zijn volk en hun woonplaats; maar zij spotten met de boodschappers van God en verachtten Zijn woorden en misbruikten Zijn profeten, totdat de toorn des Heeren tegen Zijn volk ontstak, totdat er geen helen meer aan was."

Het was in een tijd van grote verharding en onboetvaardigheid in Jeruzalem dat de profetie die voor mij ligt, werd uitgesproken, en slechts drie jaar voordat de toorn van God tot het uiterste over hen werd uitgestort.

(1) Alles was vrolijkheid en vleselijkheid in Jeruzalem.

(2) De valse profeten profeteerden vrede, en het volk hield ervan dat het zo was. Er was geen ander geluid dan dat van feestvreugde in de heilige stad. Maar te midden van dat lawaai en feestgedruis, de hoorde de eenzame profeet bij de rivier van Kebar het gerommel van de komende donder.

De trouwe dienaar van God zag hoe God Zich als een machtig man voor de oorlog bewapende, en het glinsterende zwaard van wraak in Zijn hand, en hij riep luid tot zijn landgenoten, die allemaal op hun gemak leefden, met ontwakende donderslagen: "*Het zwaard, het zwaard is gescherpt, en ook gevaagd. Het is gescherpt, opdat het een slachting slachte; het is gevaagd, opdat het een glinster hebbe; of wij dan zullen vrolijk zijn?*"

Mijn vrienden, degenen onder u die niet bekeerd zijn, bevinden zich in dezelfde situatie als Jeruzalem. In de jaren die nu zijn vervlogen, zoals de mist van de ochtend, hoeveel berichten heb je van God gehad? Hoe vaak heeft Hij Zijn boodschappers naar u gestuurd, vroeg opstaan en zendende? Zijn Bijbel is in uw huizen als een stille, maar machtige pleitbezorger voor God; Zijn voorzienigheid is in uw gezinnen geweest, in ziekte en dood, in overvloed of armoede, alles, alles smekend om de komende toorn te ontvluchten; allen, ja die allen smeken u om de Here Jezus, de enige, de algenoegzame Redder, aan te hangen. Al deze waarschuwingen zijn tot u gekomen, en u bent nog onbekeerd, nog steeds dood, dorre beenderen, zonder Christus en zonder God in de wereld. En u zegt: *Ziel, neem je rust, eet en drink en wees vrolijk.*

Maar, mijn vrienden, luister nog een keer, want God wil niet dat er iemand verloren gaat. ik heb een woord van God tot u: *Het zwaard, het zwaard is gescherpt, en ook gevaagd. Het is gescherpt, opdat het een slachting slachte; het is gevaagd, opdat het een glinster hebbe; of wij dan zullen vrolijk zijn?*"

Leer. Het is zeer onredelijk bij onbekeerde personen om vrolijkheid te gaan maken.

1. *Het is onredelijk, omdat ze onder veroordeling staan.* Het zwaard is geslepen en tevens scherp gemaakt. Het is geslepen om een pijnlijke slachting te veroorzaken; het is gescherpt om te schitteren. Moeten we dan plezier maken?

Het is onredelijk dat een veroordeelde boosdoener vrolijkheid maakt. Zou het niet een grote schok zijn voor ieder voelend gemoed om een gezelschap mannen te zien die veroordeeld zijn om te sterven, elkaar ontmoeten en vrolijk maken, lichtzinnig en spottend pratend, alsof het zwaard niet over hen was?

Toch is dit het geval voor degenen onder u die onbekeerd zijn en toch een vrolijk leven leiden. U bent beproefd in de weegschaal en te licht bevonden. U bent veroordeeld door de rechtvaardige Rechter. Uw lusten zijn voorbij. U zit nu in de gevangenis en u kunt ook niet uit deze gevangenis ontsnappen; het zwaard wordt over u geslepen en gescherpt. En o! is het niet hoogst onredelijk om vrolijk te zijn? Is het niet hoogst onredelijk om gelukkig en tevreden te zijn met jezelf en vrolijk te zijn met je vrienden? Is het geen waanzin om het lied van de dronkaard te zingen? "Eet, drink en wees vrolijk, want morgen sterven wij."

Er is een algemeen gedachte dat deze mannen een proeftijd hadden, zoals Adam was, en dat Christus-lozen niet zullen worden veroordeeld tot het oordeel; maar dit is niet het geval. De Bijbel zegt: "Hij die niet gelooft, is reeds veroordeeld." En: "Wie de Zoon niet heeft, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem." "Vervloekt is een ieder (die niet zal zijn) die niet volhardt in alles wat geschreven is in het boek van de wet om ze te doen." Christus-loze zielen bevinden zich momenteel in de afschuwelijke put, elke mond wordt gestopt, en ze zijn schuldig voor God. Ze zitten in de gevangenis, klaar om te worden geëxecuteerd. Daarom, wanneer God ons buigt om tot mensen te preken die zonder Christus leven, noemt Hij het 'prediken tot de geesten in de gevangenis', dat wil zeggen, die onder veroordeling staan. Ik geloof dat Petrus dit later zo begreep als spreekt over "de geesten die nu in de gevangenis zitten." 1 Petrus 3: 19

2. Omdat Gods instrumenten van vernietiging allemaal gereed zijn.

Niet alleen zijn Christus-lozen al veroordeeld, maar de instrumenten voor hun vernietiging zijn voorbereid en helemaal klaar. Het wraakzwaard is geslepen en ook gescherpt. Wanneer zwaarden in de wapenkamer worden bewaard, worden ze bot gehouden, zodat de roest hun scherpte niet kan beschadigen; maar als er werk gedaan moet worden, en mens of beest worden afgevoerd voor de slachting, dan worden ze opgetuigd en geslepen, scherp en glinsterend gemaakt.

Zo is het ook met het zwaard van de beul; wanneer het niet in gebruik is, wordt het bot gehouden; maar als er werk moet worden gedaan, wordt het geslepen en klaargemaakt. Het wordt geslepen en verfraaid net voordat de slag wordt geslagen, zodat het schoon kan worden gescherpt. Zo is het ook met Gods wraakzwaard. Het is niet omhuld en bot, het is geslepen en klaargemaakt, het is helemaal geschikt om zijn werk te doen, het is bestemd voor een pijnlijke slachting.

De ziekte waaraan iedere onbekeerde mens moet sterven, is al aanwezig, misschien zit hij op dit moment in zijn aderen. Het ongeval waardoor hij zal vallen, is ook al klaar voor de eeuwigheid, alle voorbereidingen en middelen ervan zijn geregeld.

De pijl die hem moet treffen, zit al aan de boog, misschien heeft hij de boog al verlaten en vliegt zelfs nu naar hem toe.

De plaats in de hel is helemaal klaar voor elke onbekeerde ziel.

Toen Judas stierf, zegt de Schrift: "Hij ging naar zijn eigen plaats." Het was zijn eigen plek voordat hij daarheen ging, het was voorbereid en klaar voor hem. Zoals wanneer een man zich 's nachts in zijn slaapkamer terugtrekt, er wordt gezegd *dat hij naar zijn eigen kamer is gegaan*, zo is een plaats in de hel helemaal klaar voor elk mens buiten Christus. Het is zijn eigen plaats. Toen de rijke man stierf en werd begraven, was hij meteen op zijn eigen plek. Hij vond alles klaar. Hij wilde zijn ogen opslaan in de hel, in kwallingen. Dus de hel is helemaal klaar voor elk Christus-loze persoon. Het is lang geleden voorbereid voor de duivel en zijn engelen. De vuren zijn allemaal geheel en al klaar, en volledig aangestoken en eeuwig brandend.

Ach, zouden Christus-loze zielen dan vreugde scheppen? Een boosdoener zou misschien kunnen zeggen dat hij vrolijk zou zijn zolang het schavot niet was opgericht waarop hij zou sterven. Maar als hem werd verteld dat het schavot helemaal klaar was, dat het zwaard gescherpt was en de beul klaar stond, oh! zou het geen waanzin zijn om dan vrolijk te zijn? Helaas! dit is de waanzin, van arme Christus-loze zielen. U bent niet alleen veroordeeld, maar het zwaard is gescherpt en ... het is klaar om uw ziel te slaan; en toch meent u gelukkig zijn en uw dagen en nachten wegdromen in genoegens die verloren gaan in het gebruik. De ziekte is klaar, het ongeluk is klaar, de pijl ligt aan het touw van de boog, het grond voor het graf is klaar, ja, de hel zelf is klaar, je eigen plek is klaar gemaakt; en toch kun je vrolijk zijn! U kunt spelletjes spelen en genieten van gezelschap. En toch ... terecht is uw lach als het knetteren van doornen onder een pot; een flitsende gloed, en dan vanuit de duisternis in de eeuwige duisternis!

3. Het zwaard kan elk moment naar beneden vallen.

Niet alleen zijn Christus-lozen al veroordeeld, en niet alleen is het zwaard van de wraak helemaal klaar, maar het zwaard kan ook elk moment naar beneden vallen. Het is zo met veroordeelde boosdoeners; hun dag staat vastgesteld en het wordt hun verteld, zodat ze hun dagen kunnen tellen. Als ze nog veel dagen hebben, maken ze tenminste vandaag nog

vrolijk en morgen beginnen ze serieus te worden. Maar zo is het niet met Christus-loze belijders; hun dag staat vast, maar hoelang nog wordt hun niet verteld. Het kan op dit moment zijn. Ach, moeten ze dan vrolijk zijn?

Sommige boosdoeners zijn tot het laatst zeer stoutmoedig bevonden. Velen hebben hun straf vrij onaangedaan ontvangen en met een vastberaden gelaat. Sommigen zijn zelfs onbewogen naar het schavot gegaan; sommigen zelfs met een lichte, zorgeloze geest. Maar wanneer het hoofd op het blok wordt gelegd, wanneer de ogen zijn bedekt en de nek wordt blootgelegd, wanneer het glinsterende zwaard hoog in de lucht wordt op geheven, en elk moment naar beneden kan vallen ... dat is een vreselijke spanning. Het zou heel afschuwelijk zijn om in dat moment een man in een onverschillige, zorgeloze geest te zien. Och, zou het dan geen waanzin zijn om vrolijk te zijn?

Helaas! dit is de grootste waanzin, arme Christus-loze ziel. U bent niet alleen veroordeeld, en niet alleen is het zwaard gereed, maar het kan elk moment op u neervallen. Uw hoofd ligt als het ware op het blok. Uw nek is ontbloot voor God, en het geslepen zwaard wordt boven u gehouden; en toch ... kun u dan nog vrolijk zijn? Kunt u zich bezighouden met plannen en wereldse zaken, om rijk te worden, te bouwen en planten?

Gij dwaas, in deze nacht kan uw ziel van u worden afgeëist? Kunt u uw tijd vullen met spelletjes en amusement, en dwaze boeken en slechte metgezellen? Kunt u uw uren na het werk vullen met losbandig gepraat en losbandig gedrag, zonde op zonde toevoegend, toorn opleggen tegen de dag des toorns, terwijl u niet weet op welk uur de toorn van God tot het uiterste over u zal losbarsten? Kunt u 's avonds zonder gebed naar bed gaan, uw geest opgevuld met vuile en afschuwelijke fantasieën die niet genoemd mogen worden; ... en toch bent u misschien voor de ochtend al in de hel? Het zwaard, het zwaard is gereed!

4. Omdat God geen belofte heeft gedaan aan Christus-loze zielen om te blijven leven. U kunt elk moment in Gods hand vallen. Alle beloften van God zijn *ja en amen*; dat wil zeggen, ze zijn waar. Hij komt altijd Zijn beloften na. Maar dezelfde Schrift zegt dat ze "ja en amen in Christus Jezus" zijn. Al Gods beloften zijn gedaan aan Christus en aan zondaars die Christus aanhangen. Ik geloof dat het, gezien de aard van de dingen, onmogelijk is dat God een belofte zou doen aan een onbekeerd mens. Dienovereenkomstig zijn al Gods beloften aan Christus gedaan, en aan iedere zondaar die aan Christus vasthoudt. Maar onbekeerde personen zijn degenen die nooit tot Christus zijn gekomen; daarom zijn er geen beloften aan hen gedaan. God belooft nergens om hen naar God bedroefd te maken. Hij belooft nergens om ze tot Christus te brengen. Hij belooft nergens hen nog één moment uit de hel te houden. "Moeten ze dan vrolijk zijn?"

Laat me met hen die nog spreken tot hen die zonder Christus leven die zich op hun gemak voelen. Velen van u die mij horen weten dat jullie in een Christus loze staat zijn; en toch meent u dat u op uw gemak en gelukkig bent. Waarom is dit? Het is omdat u hoopt tot Christus gebracht te worden voordat u sterft. U zegt, *een andere dag zal ook goed zijn, en dan ik zal u weer van deze zaak horen*; en daarom neemt u nu uw gemak.

Maar dit is zeer dwaas. Het is een rationeel mens niet waardig om op deze manier te handelen. God heeft nergens beloofd u tot Christus te brengen voordat u sterft. God heeft Zichzelf geen enkele verplichting opgelegd aan u. Hij heeft nergens beloofd dat u morgen zult leven, of dat u een andere preek zult horen. Er is al een dag nabij dat u morgen niet zult zien. Als dit niet de laatste is, moet er nog een preek worden gehouden die de laatste zal zijn, maar die u nooit zult horen.

Laat me spreken tot Christus-lozen die bezorgd zijn over hun ziel. Sommigen die mij horen weten dat ze in een Christus-loze toestand verkeren, en dit maakte hen angstig, en toch is het te vrezen dat sommigen die angst verliezen en nu teruggaan naar de vrolijkheid van de wereld. Waarom is dit? Dit is hoogst onredelijk. Als u nog steeds buiten Christus bent, hoe bezorgd u ook bent geweest, onthoud dan: God heeft geen belofte gedaan om u te redden. Het zwaard hangt nog steeds boven u, opgetuigd en geslepen. Ach, maak dan geen vrolijkheid.

Streef ernaar om door de enge poort binnen te gaan. Neem het koninkrijk der hemelen met geweld. Haast u erin. Rust nooit voordat u in de banden van het genadeverbond bent. Wees dan zo gelukkig als de dag lang is.

5. Het is een pijnlijke slachting, "Een zwaard! een zwaard!"

(1) Ten eerste, zeker, want het zal zijn voor allen die Christus-loos zijn. Het vreselijke van de slachting in Jeruzalem was dat iedereen werd gedood, zowel jong als oud. Het bevel dat de profeet hoorde was: *Maar tot die anderen zeide Hij voor mijn oren: Gaat door, door de stad achter hem, en slaat, ulieder oog verschone niet, en spaart niet! 6 Doodt ouden, jongelingen en maagden, en kinderkens en vrouwen, tot verdervens toe; maar genaakt aan niemand, op denwelken het teken is, en begint van Mijn heiligdom. En zij begonnen van de oude mannen, die voor het huis waren.* Ezech. 9: 5.

Zo is de slachting die wacht op onbekeerde zielen. Alle Christus-lozen zullen omkomen, jong en oud. God zal niet sparen, noch zal zijn oog medelijden hebben. Denk hieraan, oude grijs-harigen, die in zonde hebben geleefd en nooit tot Christus zijn gekomen; als u zo sterft, zul u zeker omkomen in de pijnlijke slachting.

Denk hier eens aan, mensen van middelbare leeftijd, hardwerkende kooplieden en arbeiders, die geld verdienen, maar niet alles verkopen voor de Parel van grote waarde. Denk hieraan, gij Martha's, die voorzichtig en bezorgd zijn over veel dingen, maar niet over het ene ding dat nodig is; u zult u ook delen in de pijnlijke slachting.

Denk hieraan, jonge mensen, die leven zonder gebed, maar toch in vrolijkheid en vermaak; u die elkaar ontmoet om te grappen en samen gelukkig te zijn op sabbatavonden, u die voor de lust van uw eigen ogen wandelt, ook u zult vol raken in die pijnlijke slachting. Denk hier eens over na, lieve kinderen, jullie die de trots van je moeders hart zijn, maar die zijn afgedwaald vanaf de buik, leugens sprekend. Kleine kinderen, die dol zijn op je toneelstukken, maar niet graag tot Jezus Christus komen, die de Verlosser van kleine kinderen is. Het zwaard zal ook over jullie komen.

Och het is een pijnlijke slachting, die de jongeren niet zal sparen, noch de meisjes, noch de anderen; de tere moeder en het aanhankelijke kind; de weduwe en haar enige zoon. Moet u dan nog plezier maken?

Onbekeerde gezinnen, als u 's avonds samenkomt om grappen te maken en met elkaar te spelen, stel dan deze ene vraag eens: moeten we plezier maken? Is onze vrolijkheid redelijk? Is dit mensen met een ziel waardig?

Onbekeerde metgezellen, die elkaar zo vaak ontmoeten voor vrolijkheid en amusement, moet u nu samen plezier maken als u zich in zo'n geval bevindt? Ach, hoe vreselijk zal het contrast zijn als God zegt: "Bind ze in bundels om ze te verbranden !"

(2). Een pijnlijke slachting, want het zwaard is het zwaard van God.

Als het slechts het zwaard van de mens was dat is gemaakt en geslepen voor de slachting zou het niet erg zijn. Maar het is het zwaard van de Almachtige God en daarom is het erg verschrikkelijk. "Vrees niet voor hen die het lichaam doden, maar daarna niet meer kunnen

doen; maar Ik zal u tonen voor wie ge moet vrezen. Vrees Hem die, nadat Hij het lichaam heeft gedood, machtig is lichaam en ziel in de hel te werpen. Ja, Ik zeg u, vrees Hem." (Eng. vert.) Als het een zwaard van de mens was, zou het alleen het lichaam kunnen bereiken; maar ach! het is het zwaard van God, en het ijzer zal de ziel binnendringen.

Het is hetzelfde zwaard dat verscheen in de hof van Eden. "Een vlamvend zwaard, dat alle kanten op draaide om de weg van de Boom des levens te bewaken." Het is hetzelfde zwaard dat de zijde van Jezus Christus doorboorde in Zijn doodsangst. "Ontwaak, o zwaard! tegen Mijn Herder en tegen de Man Die Mijn Metgezel is, zegt de Heere der heerscharen. Ik zal die Herder slaan en de schapen zullen verstrooid worden."

Het is dat zwaard waarover Christus spreekt wanneer hij zegt: "Het zal hem in stukken snijden en hem zijn deel toewijzen aan huichelaars; daar zal gejammer en tandengeknars zijn." (Eng. vert.)

Geliefde broeders, het zijn niet een paar vleeswonden die dat zwaard zal maken. Het zal in stukken snijden, het zal een dodelijke slag zijn; de eeuwige dood. Het is een zodanige dood welk lichaam en ziel altijd doen sterven, maar nooit dood-zijn.

Laat me nog tot de ouden spreken. Er kunnen sommigen zijn die mij horen in bij wie deze drie dingen samenkomen, namelijk dat ze oud zijn, en Christus-loos, en vol vrolijkheid. Och, als er zodanige zijn die mij horen, overdenk dan uw wegen, overweeg of uw vrolijkheid en dat u een ziel heb die voor zulke dingen onwaardig is. Ik heb u duidelijk uit de Schrift laten zien wat uw toestand is:

- (1.) Dat u al veroordeeld bent.
- (2.) Dat Gods zwaard gereed is.
- (3.) Dat het elk moment naar beneden kan vallen.
- (4.) Dat God u geen belofte heeft gedaan om Zijn hand in te houden.
- En (5.) Dat het een pijnlijke slachting zal zijn.

Overweeg dan, dat het zo onredelijk is om de leugen te geloven, om uw eigen ziel te bedriegen en te zeggen: *Vrede, vrede, wanneer er geen vrede is.*

In de gewone levensloop moet u spoedig de weg van alle vlees gaan, u moet tot uw vaders worden vergaderd; en dan zal alles wat ik heb gezegd in vervulling gaan. Moet u dan nog vrolijk zijn?

Ben u aan het wankelen?

5. De tranen van de Zaligmaker over de verworpenen

En als Hij nabij kwam, en de stad zag, weende Hij over haar, Zeggende: Och, of gij ook bekendet, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen. Lukas 19:41, 42

'Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid.' Hij is ook nu nog dezelfde Zaligmaker als toen Hij over Jeruzalem weende. Als Hij nu op aarde was, zou Hij ongetwijfeld wenen over velen die hier vanavond aanwezig zijn, evenals Hij weende over het onboetvaardige Jeruzalem.

Ik wens u uit deze woorden te laten zien:

1. Dat het Evangelie tot uw vrede dient.
2. Dat er een dag van genade is.
3. Dat Christus gewillig en begerig is om zondaren zalig te maken.

1. Het Evangelie dient tot iemands vrede. 'De goddeloze heeft geen vrede, zegt mijn God.' Zij dient tot de vrede van uw consciëntie. De zonde is de oorzaak van alle droefheid, en de werkelijke reden waarom u ellendig bent, is omdat u een dienstknecht van de zonde bent. Het Evangelie boodschapt een bekommerde zondaar voor het eerst vrede. Christus en Zijn gerechtigheid wordt daarin voorgesteld, en het is door middel van een zaligmakend gezicht van Hem, dat de last van des zondaars rug afvalt. U die tot Christus gekomen bent, hebt vrede; zelfs te midden van woedende begeerlijkheden en verzoeken hebt u vrede. Als u onder de genade bent, kunt u zeggen: 'De zonde zal over mij niet heersen' (Rom. 6:14). Zelfs als er nergens een weg van ontkoming meer is, zelfs als de wereld het net uitspreidt om uw ziel te verstrikken, kan uw ziel nochtans vrede hebben, als uw oog maar gericht is op een levende Jezus. Niemand heeft ware vrede behalve degenen die het Lam Gods aanschouwen, Dat de zonde van de wereld wegneemt. Zondaar, ook al veracht u het Evangelie, het dient tot uw vrede! Er is geen vrede buiten Christus; hier op deze wereld, waar satans pijlen zoveel rondvliegen, is geen vrede noch veiligheid dan alleen onder de vleugelen van Jezus. Ongetwijfeld hebben velen die buiten Christus zijn vrede; zij zijn zeer gelukkig, ook al leven ze onder de toorn en vloek van God. Maar wat is de reden daarvan? Het geheim ligt hierin, dat zij blind, ongevoelig en geestelijk dood zijn. Zij kennen zichzelf niet. Zij denken dat zij veilig zijn, terwijl zij helaas op de rand van de hel staan! O, zondaar, dat is de reden waarom u zich zo gelukkig voelt; maar er is een dag op komst dat de vrede van de meest zorgeloze, vleselijke zondaar onder u voor eeuwig zal worden verbroken.

In een tijd van moeite dient het Evangelie bijzonder tot uw vrede. De mens wordt tot moeite geboren. Hoe is dat in het afgelopen jaar weer in veel huisgezinnen onder u gebleken uit de vele ziekbedden, vele sterfgevallen en vele afscheidswaarden! Wie weet wat er vóór volgend jaar om deze tijd zal hebben plaatsgevonden? De onbekeerden hebben geen vrede in de ure der benauwdheid, zij hebben geen anker als de storm woedt, geen fontein van vrede, geen schuilplaats tegen de vloed. Hoe vreselijk en ellendig moet het toch wel zijn om zonder vrede te zijn als de storm begint op te steken! Het moet dan toch zeker wel belangrijk zijn om in Christus gevonden te worden, voordat moeite, ziekte en dood zich aandienen. Waarlijk, het Evangelie dient tot uw vrede. Sinds dat ik in uw midden ben, heb

ik u steeds vrede aangeboden. Als u in Christus geborgen wordt, zult u vrede ontvangen; als u nooit in Christus geborgen wordt, zult u nooit vrede ontvangen. Christus is een schuilplaats voor elke wind. Zolang u geen ziekte of moeite ondervindt, kunt u wellicht kloek zijn en een soort vrede hebben; maar ach, wat zult u doen in de ure des onheils? 'Zal uw hart bestaan? Zullen uw handen sterk zijn, in de dagen als Ik met u handelen zal?'

Het Evangelie geeft vrede in het sterven.

Wat kan u vrede geven, o zondaar, in de ure des doods? Kan een verwaarloosde Bijbel u vrede geven? Zal het u tot troost zijn als u eraan terugdenkt dat u heel uw leven gedaan hebt wat God niet wilde? Zult u dan met plezier op uw goddeloos leven terugzien? Zal het vrolijk gezelschap waarmee u altijd omging u dan vrolijk maken? Waar zal dan al uw vrolijkheid zijn? Zal uw geld u baten ten dage des toorns? Wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie ongehoorzaam zijn? Zal het vrede zijn, zondaar? Ach nee! Nu spot u met Gods volk, en versmaadt u alleen al de gedachte aan bekering; denkt u dat het einde daarvan vrede zal zijn? Misschien denkt u van wel; misschien denkt u ondanks dit alles dat de dood niet vreselijk zal zijn! Maar o, zondaar, dat komt omdat de satan juist uw ogen verblindt! De zonde is de prikkel des doods, ja, juist de zonden die u thans in uw hart koestert. Uw beker die nu zo zoet is, zal in het sterven vergif voor u zijn. U vindt die beker nu aangenaam, maar straks zal hij steken als een adder. Zo zeker als u hier vanavond zit, zo zeker als dit jaar aan u voorbijgaat, zó zeker zullen uw zonden veranderd worden in de worm die niet sterft en in het vuur dat nooit wordt uitgeblust. Het oordeel is nabij! Dient het Evangelie dan niet tot uw vrede? Ik denk dat sommigen van u ten dage des onheils, als er in dit huis de stem van de prediking van het vrije Evangelie niet meer zal worden gehoord, zullen terugdenken aan de tijd dat het levend water helder aan uw voeten stroomde; dan, ja, dan zult u bekennen de dingen die tot uw vrede dienen, maar dan zullen zij voor eeuwig verborgen zijn voor uw ogen!

O, zondaar, Christus dient tot uw vrede! Hij alleen kan u vrede geven. Hij heeft de prikkel des doods in Zijn eigen lichaam weggenomen. Hij is onze vrede.

Vele jaren verkondig ik u al vrede. Ik ben een vredestichter geweest. En o, geliefden, hoe komt het dan toch dat u het niet wilt aannemen? Wat is de reden dat u de waarheid altijd tegenstaat? Waarom blijft u Christus en Zijn Evangelie verachten? O, dat u toch intijds verstandig ware en acht gaf op de dingen die tot uw vrede dienen!

2. Ik zal u nu aantonen dat er een dag der genade is. 'Och, of gij bekende, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient!

Maar nu is het verborgen voor uw ogen.' In de natuur kent de dag zijn dageraad, zijn middag en zijn middernacht. Zo is het ook met de dag der genade. De dageraad ging voor Jeruzalem op toen de profeten opstonden en van een komende Zaligmaker spraken. De middag brak aan toen Jezus stond en riep, zeggende: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.' En het was middernacht toen Hij over haar weende en zei: 'Och, of gij bekende, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient!'

De dag van genade is de tijd dat Christus aan zondaren wordt aangeboden. Voor sommige mensen staat deze tijd gelijk aan hun hele leven. Zij worden geboren onder de prediking van het Evangelie, ja, leven en sterven er onder. Sommige godgeleerden zijn van mening dat de dag der genade soms eindigt vóór de dood; maar of dit nu juist of onjuist is, één ding is zeker: het hart wordt geleidelijk aan verhard voor het werk des Geestes! Vaak heb ik dit onder u waargenomen; hoe langer u onder de aanbiedingen van zaligheid zit en die beluistert, des te harder u wordt. U raakt meer gesteld op uw afgoden en meer geneigd om

de beraadslagingen van uw eigen hart op te volgen. Ik wens nu enkele tijden op te noemen die dagen van genade genoemd kunnen worden.

De jeugd. Ik durf u geen reden te geven waarom dat zo is; God heeft het echter in Zijn oneindige wijsheid zo bepaald, dat de jeugdperiode de beste tijd is om behouden te worden. Men heeft bemerkt, wat zeer opmerkelijk is, dat in alle grote opwekkingen die in onze dagen zowel als in vroeger dagen hebben plaatsgevonden, de meeste bekeerlingen jonge mensen waren.

Jonathan Edwards stelt dit in zijn verslag van de opwekking in Nieuw Engeland, en Robe stelt hetzelfde in zijn verslag van de opwekking te Kilsyth in 1742. En hebben wij het ook niet in ons midden gezien dat, terwijl jonge mensen verbroken en bekeerd werden, de ouderen zich verhard hebben in de zonde?

O, jonge mensen, ik smeed het u, benut uw jonge dagen! Zoek de Heere terwijl uw hart nog jong en teder is! Als u het uitstelt zult u harder worden en zal het, menselijkerwijs gesproken, moeilijker zijn om zalig te worden. Ongetwijfeld is God machtig om zondaren van elke leeftijd te behouden; maar Hij schijnt in het bijzonder de jeugd te verkiezen. Het is Zijn vermaak om een kind te horen zingen; Hij hoort gaarne Zijn lof vermelden uit de mond van de kinderkens en van de zuigelingen. O, mijn geliefden, wilt u Hem dan niet zoeken in de dagen van uw jeugd? Wilt u Hem niet zoeken terwijl Hij nog te vinden is? Als u uw jonge dagen aan u voorbij laat gaan zonder dat u behouden wordt, zult u in de hel aan uw nutteloos bestede voorrechten gedenken en u zult tot in alle eeuwigheid bitterlijk over hen rouw bedrijven.

De Evangeliebediening mag eveneens een bijzondere dag van genade genoemd worden.

God is zeer soeverein in het geven en wegnemen van de bediening. Soms stuurt Hij een levende bediening naar een plaats, dan weer een dode. Vaak heb ik dit waargenomen. Jeruzalem heeft een dag van een getrouwe prediking beleefd. Vele jaren hebben de profeten daar vrede verkondigd. Menigmaal zond God Zijn boodschappers, vroeg op zijnde en zendende. Menigmaal stond Jezus in het midden van de ongelovige Joden, bood hun vrede aan en predikte hun het Evangelie des Koninkrijks. Dat waren dagen van genade; maar ach, zij bekenden het niet, en nu is het verborgen voor hun ogen! U die nu voor mij zit, hebt ook uw dag van genade meegemaakt. Zult u haar onbenut aan u voorbij laten gaan? O, zondaar, zult u het volgend jaar binnentreden terwijl Gods toorn boven uw hoofd hangt? O, is het niet vreselijk om jaar na jaar aan u voorbij te laten gaan en nochtans onbekeerd te blijven? Nog een paar uur en ook dit jaar zal ten einde zijn, en u weet niet of u ooit nog het einde van een ander jaar zult beleven! Misschien zal de laatste vijand velen van u al hebben bezocht, ja, misschien zult u opgeroepen zijn om rekenschap te geven voordat een andere twaalf maanden voorbij zullen zijn gegaan. O, zondaar, strijd om in te gaan!

Het is eveneens een bijzondere dag van genade als de Heilige Geest op een plaats wordt uitgestort.

Dan wordt het Koninkrijk geweld aangedaan: 'Het Koninkrijk der hemelen wordt geweld aangedaan, en de geweldigers nemen hetzelfde met geweld' (Matth. 11:12). Het schijnt makkelijker te zijn, menselijkerwijs gesproken, om op zo'n tijd als deze behouden te worden. Geliefden, u hebt zo'n tijd gehad en het was voor u een gemakkelijke zaak om behouden te worden, ik bedoel het jaar dat ik van u verwijderd was; maar ach, velen hebben het voorbij laten gaan! Men mag van velen hier wel zeggen: 'De oogst is voorbijgegaan, de zomer is ten einde; nog zijn wij niet verlost' Jer. 8:20). O, geliefden, u bent een rijk bewelddadigd volk; maar onthoud dat deze dagen van de barmhartigheden des Evangelies weldra voorbij zullen zijn om nooit meer terug te keren. O, welke rampzalige ellendelingen zult u tot in de eeuwigheid zijn, als u desondanks onbekeerd blijft! Misschien maakt u nooit

meer zo'n tijd mee als de herfst van het jaar 1839. O, dat u toch verstandig ware en de dag van uw genadige bezoeking bekennen mocht!

3. Ik zal u nu aantonen dat Christus gewillig is om zelfs de hardste zondaar te zaligen. 'En als Hij nabij kwam, en de stad zag, weende Hij over haar.' Christus geeft hier twee bewijzen dat Hij gewillig is om zondaren te zalig te maken.

Ten eerste, door Zijn tranen; ten tweede, door Zijn woorden. Dit waren de tranen van Eén Die altijd oprecht weende. Deze woorden waren de woorden van Eén Die altijd de waarheid sprak. 'Het is onmogelijk dat God liege.' 'Och, of gij bekendet', zei Hij. Het was een afgebroken wens. Daaruit blijkt een gevoel van de grootste liefde en tederheid. Zijn ingewanden rommelden van liefde in Hem, vanwege de liefde die Hij hun zielen toedroeg. Zijn wens was een oprechte wens. Hij zag hen in hun zonden liggen. Zij hadden de profeten gedood en hun boodschappen veracht. Hij wist dat zij Hem spoedig zouden kruisigen. Hij zag hun handen rood van Zijn eigen bloed; en ondanks dat alles weende Hij over hen. Hij zag de oordelen die over hen zouden komen. Hij zag dat zij weldra in de hel zouden liggen, en daarom weende Hij en riep: 'Och, of gij ook bekende, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen.'

Ik geloof dat hier sommige mensen zijn tegen wie Christus hetzelfde zegt. Hij ziet dat u tegen licht en liefde gezondigd hebt, en dat u de Heilige Geest de 52 zondagen die nu aan u zijn voorbijgegaan, hebt tegengestaan. Hij ziet hoe u iedere waarschuwing weerstaan hebt, hoe u zich verzet hebt tegen Zijn dienaren; hoe u zich verzet hebt tegen de Zoon van God en Hem opnieuw hebt gekruisigd; hoe u Christus verwond hebt in het huis Zijner liefhebbers. En toch zegt Hij: 'Och, of gij ook bekende.'

Zondaar, misschien zult u zich niet bekeren, misschien zult u verloren gaan en voordat een ander jaar voorbij zal zijn, zult u misschien uw ogen opslaan in de hel, zijnde in de pijn. Hij Die niet liegen kan, wenste wel dat u behouden zou worden. Als u omkomt, zondaar, zal uw bloed op uw eigen hoofd zijn. De kern van het Evangelie is dat Christus gewillig is om zalig te maken. Hij wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot Hem zullen komen en leven.

Sommigen zullen zeggen: Waarom heeft Hij Jeruzalem dan niet gered als Hij gewillig was? Hierop antwoord ik: U moet het Evangelie nemen zoals u het leest. Het is niet uw zaak noch de mijne om een onderzoek naar iets dergelijks in te stellen. Het zij ons genoeg om te weten dat Hij gewillig is. Hij heeft gezegd: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.' 'Hij die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.'

Welnu, geliefden, tot besluit, strijd om in te gaan door de enge poort. Velen zijn ingegaan, waarom u niet? Misschien hebt u wel uw ouders, uw kinderen, uw vrouw of uw man zien ingaan, en o, waarom zou u niet ingaan? Als u verstandig wilt zijn, strijd dan om in te gaan! Zult u deze nacht voorbij laten gaan, en zult u een ander jaar binnentreden met een ongeredde ziel? Misschien zult u nooit meer uw plaats in deze banken innemen; en toch blijft u de boodschap verachten. U weet niet wat u doet! O, geliefden, het is voor mij een wonder dat ik u daar zie zitten met droge ogen. Bedenk uzelf intijds! Bent u nog steeds tevreden om kinderen des toorns, vijanden van God en erfgenamen van de hel te blijven? 'Och, dat mijn hoofd water ware, en mijn oog een springader van tranen! zo zou ik dag en nacht bewenen de verslagenen van de dochter mijns volks.' Amen.

Donderdagavond 31 december 1841

6. De goede en de valse herder

Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Die niet ingaat door de deur in de stal der schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en moordenaar. Maar die door de deur ingaat, is een herder der schapen. Dezen doet de deurwachter open, en de schapen horen zijn stem; en hij roept zijn schapen bij name, en leidt ze uit. En wanneer hij zijn schapen uitgedreven heeft, zo gaat hij voor hen heen; en de schapen volgen hem, overmits zij zijn stem kennen. Maar een vreemde zullen zij geenszins volgen, maar zullen van hem vlieden; overmits zij de stem des vreemden niet kennen. Deze gelijkenis zeide Jezus tot hen; maar zij verstonden niet wat het was, dat Hij tot hen sprak. Johannes 10: 2-6

Wij vernemen in het zesde vers, geliefden, dat dit Schriftgedeelte aanzienlijk moeilijk is. Hoe noodzakelijk is het dan voor mij om opnieuw met de Heilige Geest gedoopt te worden, opdat ik er naar behoren over zou kunnen spreken; maar hoe noodzakelijk is het ook voor u dat uw hart evenals dat van Lydia geopend wordt, opdat u acht zult geven op het gesprokene en dat zult verstaan. 'Deze gelijkenis zeide Jezus tot hen; maar zij verstonden niet, wat het was, dat Hij tot hen sprak.'

Laten wij ten eerste aandacht schenken aan de *valse herder*: 'Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Die niet ingaat door de deur in de stal der schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en moordenaar.'

etten wij ten tweede op de goede herder: 'Maar die door de deur ingaat, is een herder van de schapen.'

En ten derde wie de schapen zijn, hoewel ik vrees dat ik geen tijd zal hebben om daarover te spreken.

1. Laten wij eerst eens een weinig nadenken over hetgeen er van de valse herder wordt gezegd. Wij zullen ten eerste nagaan wie de valse herder is. T
2. en tweede, wat het kenmerk is van de valse herder; en ten derde, wat het oogmerk is van de valse herder.

a. Wie de valse herder is. Het blijkt duidelijk dat dit hoofdstuk een vervolg is op het voorgaande. In het vorige hoofdstuk had Christus gesproken over de Farizeeën, die valse herders waren, en in dit hoofdstuk laat Hij zien dat alle valse herders die er ooit in de wereld gaan zij achter hem aan. Zo is het ook met Christus. Christus heeft nooit een schaap gevraagd ergens te gaan waar Hij Zelf nooit eerder is geweest. Alles wat Hij Zijn schapen wil laten dragen, heeft Hijzelf ook gedragen. Christus heeft meer droefheid moeten doorstaan dan u ooit zal behoeven te doorstaan. Wees dan niet verontrust als u tot lijden zult worden geroepen, u zult niet ergens heen hoeven te gaan waar Hij nog niet geweest is. Wees niet bevreesd om met uw tere voeten Zijn voetstappen te drukken. En het geldt nog altijd dat Hij u voorgaat. 'Wanneer gij zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, en door de rivieren, zij zullen u niet overstromen; wanneer gij zult gaan door het vuur, zult gij niet verbranden, en de vlam zal u niet aansteken.' Wees dan niet bevreesd, want Christus gaat u voor!

Geliefden, laat ik u tot besluit vragen: Volgt u Hem, of volgt u een vreemde? Ik vraag niet: Volgt u een godzalige predikant? maar: Volgt u Christus? Hoort u Zijn stem in het Woord? Hoort u Zijn stem in de prediking van het Evangelie? En volgt u Hem? Gelukkige kudde, vervolg om de Heere te kennen; weldra zullen wij daar zijn, waar geen verleidende duivel meer zal zijn; waar geen bedrieglijke wereld, geen valse predikanten meer zullen zijn. 'Zij zullen niet meer hongeren, en zullen niet meer dorsten, en de zon zal op hen niet vallen, noch enige hitte. Want het Lam, Dat in het midden des troons is, zal hen weiden, en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen.' Amen.

Zondagmorgen 4 september 1842

7. Christus de Deur der Kerk

Jezus dan zeide wederom tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik ben de Deur der schapen. Allen, zovelen als er véér Mij zijn gekomen, zijn dieven en moordenaars; maar de schapen hebben hen niet gehoord. Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan, en weide vinden. De dief komt niet, dan opdat hij stele en slachte en verderve; Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben en overvloed hebben. Johannes 18:7-18

Christus is de vriendelijkste van alle leraren. Hij sprak tot een menigte onkundige en bevooroordeelde Joden, en hoe vriendelijk behandelt Hij hen desondanks. Hij vertelde hen een gelijkenis, maar zij verstonden haar niet. 'Deze gelijkenis zeide Jezus tot hen; maar zij verstonden niet wat het was, dat Hij tot hen sprak.' En toch lezen we dat Christus wederom tot hen sprak. Hij heeft hun een beschrijving gegeven van de goede en valse herder, en van de deur van de schaapskooi; maar zij schijnen in het geheel niet te begrijpen wat de deur eigenlijk voorstellen moet; daarom zegt Hij: 'Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik ben de Deur van de schapen.' U ziet hoe vriendelijk Hij hen probeert te onderwijzen. Mijn geliefden, Christus is nog steeds dezelfde vriendelijke Leraar. Zijn hier niet vele domme en bevooroordeelde mensen aanwezig? En heeft Hij u nochtans niet 'gebod op gebod, gebod op gebod, regel op regel, regel op regel, hier een weinig, daar een weinig' gegeven? Hij heeft voor u het brood gebroken.

Laten wij nu deze verklarende gelijkenis onderzoeken: *Christus is de Deur van de Kerk.*

2. De uitnodiging die hier gedaan wordt om binnen te komen.

3. De belofte voor hen die naar binnen gaan.

1. Christus is de Deur van de Kerk. 'Ik ben de Deur.'

De enige weg die toegang verschaft tot de Gemeente van God, hetzij voor predikanten hetzij voor leden, is door Christus en door het geloof in Hem. Velen zijn door geleerdheid naar binnengegaan; kennis hoeven we niet te verachten, maar het is nochtans de deur niet. Velen hebben zich tot het werk van de bediening begeven omdat zij uitnemende gaven hadden, maar het is de deur niet! En zij die op deze wijze naar binnegaan, zijn dieven en moordenaars, want zij gaan niet door de deur naar binnen. Nogmaals, velen gaan naar binnen door de deur van de gunst van de wereld, sommigen met de gunst van de rijken, sommigen met de gunst van het gewone volk, sommigen met de gunst van de patroon; maar nochtans zijn het dieven en moordenaars, want zij gaan niet via de deur naar binnen. Onthoud het dan en vergeet het nooit, dat de rechte weg tot de bediening door Christus is. Niemand kan over zonde spreken dan alleen degenen die haar last gevoeld hebben. Niemand kan over vergeving spreken dan alleen degenen die haar geproefd hebben. Niemand kan spreken over Christus' kracht om te heiligen dan alleen degenen die heiligheid in hun hart hebben. Geliefden, houd dezulken in ere; vlied van alle anderen. Mogelijk hebben zij geleerdheid, veel gaven en worden gevlaid door het gewone volk, maar het zijn dieven en moordenaars!

Maar bovendien zijn er veel leden die op een andere wijze de schaapskooi binnenkomen; dat zijn ook dieven en moordenaars. Velen gaan naar binnen via de deur van de kennis; zij hebben zich veel Bijbelkennis verzameld, zij kunnen vertellen hoe een zondaar door God wordt aangenomen; maar als u zonder door Christus te zijn gewassen, naar binnen bent

gegaan, bent u een dief en moordenaar! Sommigen gaan de schaapskooi binnen door een goed leven. Wat de wet betreft zijn zij net als Paulus, onberispelijk. U bent geen dief, geen vloeker, geen dronkaard, en u denkt dat u het recht hebt om naar binnen te gaan - een recht om aan des Heeren tafel deel te nemen; maar Christus zegt herhaaldelijk dat u een dief en moordenaar bent. Ach, geliefden, onthoud dat als u op grond van uw zedelijkheid, uw uitwendig fatsoen, uw goede leven binnen wordt gelaten, u een dief en moordenaar bent. Er is een dag aanstaande dat degenen die niet door de deur, maar langs een andere weg naar binnen zijn gegaan, achterom zullen kijken en hun schuld zullen zien als zij een vreselijke eeuwigheid aan zullen doen.

Let op, geliefden, voordat ik van dit deel van het onderwerp afstap, dat u nu door Christus in de schaapskooi kunt komen. Er is een tijd in het leven van ieder mens - ik moet eigenlijk zeggen in de levensloop van ieder mens - dat de deur van de schaapskooi voor hem openstaat. 'Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden'; maar die tijd zal voorbijgaan. Het is maar een ogenblik vergeleken met de eeuwigheid. Dit is een ernstige waarheid.

Geliefden, al kon ik u ook beloven dat de deur nog honderd jaar open zou staan, nochtans zou u er verstandig aan doen om nu naar binnen te gaan. Ik kan u echter niet beloven dat de deur nog honderd jaar, nog een jaar, nog een maand, nog een dag, ja, zelfs nog een uur open zal staan. Wat ik u wel kan verzekeren is, dat de deur nu openstaat; misschien is hij morgen wel voor eeuwig gesloten.

2. Ik kom nu tot de tweede zaak die ik heb voorgesteld, namelijk, Christus' uitnodiging. 'Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden.'

Er staan in de Bijbel vele liefelijke uitnodigingen voor zondaren; toch heb ik deze vaak het liefelijkst gevonden. Sommige uitnodigingen zijn gericht tot de dorstigen. In Jesaja 55 staat: 'O alle gij dorstigen, komt tot de wateren.' Christus sprak op de laatste dag, zijnde de grote dag van het feest: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke' (Joh. 7:37). En tegen het einde van het boek van de Openbaring zegt Hij: 'En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet' (Openb. 22:17).

Verder zijn er uitnodigingen gericht tot de belasten: 'Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven' (Matth. 11:28). Ook zijn er uitnodigingen gericht tot de gevangenen: 'Keert gijlieden weder tot de sterkte, gij gebondenen, die daar hoopt' (Zach. 9:12). Maar deze lijkt mij de lieflijkste, want er staat: 'Indien iemand.' Er staat niet: 'Indien een dorstige, een vermoeide, een belaste, maar indien iemand ingaat; die zal behouden worden.' Ik heb de deuren van rijke mensen gezien, waar niemand anders dan rijke mensen naar binnen mochten gaan, en waar de bedelaar aan de poort moest blijven liggen. Maar Christus' deur staat voor iedereen open, hoe uw leven of karakter ook mag zijn. Het is met Christus' deur niet zoals met de deur van sommige kerken, waar alleen maar rijke mensen naar binnen mogen gaan. Christus' deur staat open voor arme mensen: 'De armen wordt het Evangelie verkondigd.' Sommigen zeggen misschien wel: 'Ik ben de slechtste van deze gemeente.' Ondanks dat zegt Christus: 'Kom binnen.' Weer anderen zeggen wellicht: 'Ik heb het meest van allen gezondigd; ik heb gezondigd tegen mijn vader en moeder; ik heb gezondigd tegen weldaden, tegen oordelen, tegen de uitnodigingen van het Evangelie en tegen beter weten in.' Nochtans zegt Christus: 'Kom binnen.'

Let er vervolgens op dat de uitnodiging niet is gedaan om naar de deur te blijven kijken, maar om er door naar binnen te gaan. Velen horen over de deur, maar dat is niet genoeg; u moet er door naar binnengaan. Velen zijn er die graag horen spreken over de deur, maar die er echter niet door naar binnengaan. O, wat is dit een gruwelijk bedrog van de duivel!

Ik ben ervan overtuigd, dat velen van u vandaag zeer tevreden naar huis zullen gaan omdat zij over de deur hebben horen spreken, die echter niet naar binnengaan. Velen gaan nog een stap verder; zij kijken om de hoek, maar gaan toch niet naar binnen. Ik geloof dat dit met van velen van u het geval is; maar als het er op aan komt, als u uw afgoden moet achterlaten, of uw zonden moet vaarwel zeggen, gaat u niet naar binnen. 'Indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden.'

Verder zijn er mensen die anderen naar binnen zien gaan en zelf niet naar binnengaan. Misschien hebt u wel een vader of een moeder, of een buurman naar binnen zien gaan; u hebt gemerkt dat er een verandering in hen heeft plaatsgegrepen en dat hun gemoed vrede heeft, en u zegt: 'Ik wilde wel dat ik zo was als zij', maar toch gaat u niet naar binnen. O, als u behouden wilt worden moet u door de deur naar binnengaan. Overtuigingen noch tranen zullen baten. De oorzaak waarom zoveel van u niet gelukkig zijn is dit: u gaat niet naar binnen.

3. Ik kom nu tot het derde en laatste punt, en dat is de belofte: 'Indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan, en weide vinden. Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben.'

Het eerste gedeelte van de belofte is, dat zij zullen worden behouden. Christus belooft plechtig dat zij die naar binnen gaan, ook behouden zullen worden. Zij die niet ingaan zullen verdoemd worden. Als u niet in Christus bent, dan bent u buiten Hem, 'en buiten zullen zijn de honden, de tovenaars, en de hoereerders, en de doodslagers, en de afgodendienaars, en een iegelijk die de leugen liefheeft en doet' (Openb. 22:15). Maar zij die naar binnen zullen gaan, zullen worden behouden. Het is een onmiddellijke vergeving. 'Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn' (Rom. 8:1).

O, mijn geliefden, het is een onmiddellijke vergeving die wij u in de Naam des Vaders aanbieden: 'Indien iemand ingaat, die zal behouden worden.' En vervolgens: 'Hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden.' Dat wil zeggen, u zult delen in alle voorrechten van een schaap; het begeeft zich naar de waterput en naar de weide. Dus als u Zijn eigendom bent, kunt u ingaan en uitgaan en weide vinden. Mijn geliefde vrienden, er zou wel eens een tijd in Schotland kunnen aanbreken, dat er weinig weide te vinden zal zijn, dat er geen onderherder zal zijn en dat de getuigen zullen gedood zijn. Toch zal Hij uw herder zijn, Hij zal u weiden. U zult 'ingaan en uitgaan en weide vinden.' Amen.

Zondagmorgen 11 september 1842

8. Christus' vrijwillige gehoorzaamheid

Daarom heeft Mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg, opdat Ik hetzelfde wederom neme. Niemand neemt hetzelfde van Mij, maar Ik leg het van Mijzelfen af; Ik heb macht hetzelfde af te leggen, en heb macht hetzelfde wederom te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen. Johannes 10:17, 18

Mijn vrienden, de dood van Christus is de meest wonderlijke gebeurtenis ter wereld met betrekking tot het verleden, heden of toekomst. Dat is het in Gods ogen: 'Daarom heeft Mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg.' Niets is in de gehele wereld zo beminnelijk als Zijn Zoon; en dat niet alleen vanwege Zijn Godheid, maar ook vanwege Zijn mensheid waardoor Hij Zijn leven heeft afgelegd. 'Daarom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik hetzelfde wederom neme.' Deze woorden van Christus: 'Ik leg Mijn leven af, zijn Gode dierbaarder dan duizend werelden!

De dood van Christus is ook wonderlijk in de ogen van de verlostten. Alle verlostten hebben God lief, omdat Hij Zijn leven heeft afgelegd. Johannes zegt: 'En ik zag, en ziet, in het midden van de troon, en van de vier dieren, en in het midden van de ouderlingen, een Lam, staande als geslacht, hebbende zeven hoornen, en zeven ogen; dewelke zijn de zeven geesten Gods, die uitgezonden zijn in alle landen. En Het kwam, en heeft het boek genomen uit de rechterhand Desgenen, Die op de troon zat. En als Het dat boek genomen had, vielen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen voor het Lam neder, hebbende elk citeren en gouden fiolen, zijnde vol reukwerks, welke zijn de gebeden van de heiligen. En zij zongen een nieuw lied, zeggende: Gij zijt waardig dat boek te nemen, en zijn zegelen te openen; want Gij zijt geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit alle geslacht, en taal, en volk, en natie.' En dan zingen zij weer: 'Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging.'

En zoals u ziet, geliefden, is de dood van Christus nog steeds de blijdschap van het nieuwe Jeruzalem.

Bovendien is Christus' dood het ontzaglijkste wonder in de hel! Dit was iets waarvan de satan de betekenis niet verstond - de dood van Christus. O, de satan dacht dat, toen hij Judas zover had gekregen om Hem te verraden en de Joden om Hem te kruisigen, hij Hem had overmocht en de overwinning had behaald. Maar o, de duivel is nu aan de weet gekomen dat Christus over hem getriomfeerd heeft in Zijn kruis.

O, geliefden, Golgótha is een wonder in de hel! Zeg mij dan, geliefden, wie is de mens die de aflegging van Christus' leven durft geringschatten? Zullen we hem in de hemel aantreffen? Nee! Zullen wij hem in de hel aantreffen? Nee, want 'zij geloven en sidderen.' Waar zullen we dan de persoon vinden die geringe gedachten van Christus heeft? O, zondaar buiten Christus, u bent het! 'Doch wij prediken Christus, de Gekruisigde, de Joden wel een ergernis, en de Grieken een dwaasheid. "Want het woord des kruises is wel dengenen, die verloren gaan, dwaasheid.' O, mens buiten Christus, u bekommert zich nauwelijks om de dood van Christus; zelfs de duivelen vinden het geen dwaasheid! Zondaar, denkt u ook niet dat er iets mis moet zijn met uw gemoedstoestand, waardoor u geen schoonheid in de dood van Christus ziet?

Ik wil naar aanleiding van deze woorden letten op:

1. Het ontzaglijke gebod waarover hier gesproken wordt: 'Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.'
2. De vrijwillige gehoorzaamheid van Christus: 'Ik leg Mijn leven af.'
3. De liefde van de Vader tot Christus: 'Daarom heeft Mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg.'

I. Het ontzaglijke gebod waarover aan het einde van vers 18 wordt gesproken: 'Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.'

Dit Schriftgedeelte laat ons duidelijk zien dat Christus' dood van tevoren door de Vader en de Zoon al was overeengekomen. De Vader legde Hem op om naar de wereld te gaan en Zijn leven af te leggen. Misschien vragen sommigen: 'Wanneer heeft God dit gebod Hem opgelegd?' Ik antwoord: eer de wereld was. 'Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die bedekt was, welke God tevoren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was' (1 Kor. 2:7). Zijn voornemen van genade, eer de wereld was, was de zending van Zijn Zoon. Dus er kan geen twijfel over bestaan dat dit gebod in de beginne aan Christus werd gegeven, toen er zee noch land, zon noch maan was. Eer de wereld was zei de Vader: 'Ga naar de wereld en leg Uw leven af.' Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.'

Geliefden, dit gebod werd niet door zondaars gegeven; er werd niet geroepen: 'Kom over en help ons.' De wereld lag gedompeld in de zonde. Een roep om wraak steeg op van de aarde naar de hemel; maar er was geen roep om genade. 'Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.' De wereld heeft niet begeerd dat Christus zou sterven. Zij was tezamen onnut geworden; er was niemand die goed deed, er was ook niet tot één toe. Iedereen lag onder de toorn!

U zult opmerken dat dit hetzelfde gebod is als waarover in Psalm 40:8 wordt gesproken: 'Toen zeide ik: Zie, ik kom; in de rol des boeks is van mij geschreven.' Vergelijk dit met Hebréeën 10:7 en 10. Het moet u opvallen dat de wil waarover in de veertigste psalm en het gebod waarover in Hebréeën wordt gesproken, hetzelfde gebod is als waarover in het tiende hoofdstuk van Johannes wordt gesproken.

Mijn geliefde vrienden, dit toont u de grote en dierbare waarheid dat de Vader zondaren bemint! Zoals u weet spreken wij vaak over de liefde van Christus; maar hier is een nieuw liefdesvoorwerp. Het was de Vader Die de Zoon zond en het was de Vader Die voor het Brandoffer zorgde!

Leer hieruit deze ernstige waarheid dat de Vader u liefheeft. De Vader wil dat u behouden wordt; de Vader wil dat u in de Zoon zult geloven. Het is dezelfde Vader Die Christus beval om Zijn leven voor zondaren af te leggen. Het zal u duidelijk zijn dat de Vader rein is van het bloed van alle mensen. Hij wil niet dat u verloren zult gaan! 'Bekeert u, bekeert u, want waarom zoudt gij sterven?' Hij wil niet dat enigen verloren gaan. 'Hij wil, dat alle mensen zalig worden, en tot de kennis der waarheid komen' (1 Tim. 2:4). Hij wil niet dat u verloren zult gaan! Hij geeft Christus het gebod om naar de wereld te gaan om Zijn leven af te leggen voor zondaren.

O, zeker, de Vader wil niet dat u verloren zult gaan! 'Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft. Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden' (Joh. 3:16, 17). God de Vader is net zo welmenend met betrekking tot uw behoud als Christus. Gods aandeel was het zenden van Zijn Zoon, en dat van de Zoon om te gaan en te sterven. En evenals God de Zoon Zijn taak heeft vervuld,

alzo heeft God de Vader de Zijne vervuld. Zondaren, als u dus verloren gaat, komt dat omdat u niet tot Hem wilt komen, opdat u het leven moogt hebben!

2. De vrijwillige gehoorzaamheid van Christus. 'Ik leg Mijn leven af. Niemand neemt hetzelfde van Mij, maar Ik leg het van Mijzelf af.'

Geliefden, er is niets zekerder dan dat niemand zijn leven voor een ander kan afleggen. Maar zoals u zult zien, waren er twee dingen die het in Christus rechtvaardigden om Zijn leven af te leggen. Ten eerste was Hij de Heere van allen en vervolgens gaf de Vader Hem een gebod om het af te leggen. 'Ik heb macht hetzelfde af te leggen, en heb macht hetzelfde wederom te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.' Hieruit ziet u dat Hij niet gedwongen werd om Zijn leven af te leggen. Dit blijkt uit het voorbeeld van hak. God beval Abraham om hak zijn zoon mee te nemen en naar het land Moria te gaan om hem daar als een brandoffer op te offeren; maar zoals u weet was hij een jonge man en zijn vader een oude man, zodat hij, als hij gewild had, zich had kunnen verzetten toen zijn vader hem op het altaar vastbond.

Welnu, geliefden, dit moest dienen als een type van Christus. Het is waar dat mensen Hem bonden, maar het is eveneens waar dat Hij Zelf Zijn leven heeft afgelegd. Merk ten eerste op, dat niemand Hem daartoe dwong. Als u het leven van Christus leest, zal het u opvallen hoe vaak Hij uit hun handen ontsnapte. U weet dat ze Hem te Nazareth van de berg waarop de stad gebouwd was, probeerden af te werpen; maar Hij, door het midden van hen doorgegaan zijnde, ging weg. En zo, geliefden, had Hij dit ook tot het laatst toe kunnen doen. Hij had in die bewuste nacht kunnen ontsnappen. Toen Hij hen op een afstand met hun fakkelen de berg zag afkomen, had Hij kunnen vluchten; maar Hij wilde dat niet. 'De beker die de Vader Mij gegeven heeft, zal Ik die niet drinken?' En toen zij in de hof kwamen, zei Hij: 'Wien zoekt gij? En zij zeiden: Jezus de Nazaréner. Jezus zeide tot hen: Ik ben het; en zij gingen achterwaarts.' Hij had aan hen kunnen ontsnappen, maar Hij wilde het niet. 'Hij heeft Zich door de eeuwige Geest, Gode onstraffelijk opgeofferd.' En zelfs toen Hij aan het hout genageld was, toen zij tegen Hem zeiden: 'Dat Hij nu afkome van het kruis, en wij zullen Hem geloven', had Hij kunnen afkomen; maar Jezus wilde sterven; dat is de reden. En geliefden, deze uitspraak geldt ook voor de Vader: 'Niemand neemt hetzelfde van Mij.' Zelfs de Vader nam het niet van Hem. De Vader zei: 'Ga naar de wereld en leg Uw leven af.' En wij lezen in Jesaja: 'Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen, en Hij zal de machtigen als een roof delen, omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, en met de overtreders is geteld geweest.' En in Lukas staat: 'Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest.' Hij deed het vrijwillig voor God; daarom zei Hij: 'Zie, Ik kom om Uw wil te doen.' Zeker, het behaagde de Heere Hem te verbrijzelen, maar Hij gaf Zich over in de handen van de Goddelijke gerechtigheid.

Geliefden, laten we hieruit twee dingen leren: ten eerste, de rechtvaardigheid van deze daad. Er zijn vele mensen die zeggen dat het onrechtvaardig is als een onschuldig mens voor de goddeloze sterft; maar dit is een uitzonderlijk geval. De Vader was bereid om Christus als Plaatsvervanger aan te nemen, zodat het in volkomen overeenstemming is met de wet en de gerechtigheid.

Ten tweede, de liefde van Christus tot zondaren. Hier is Zijn liefde: 'Ik leg Mijn leven af, en niemand neemt hetzelfde van Mij', en toch heeft Hij het afgelegd. Christus heeft Zich overgegeven in de handen van gerechtigheid. Hij zei: 'Zie, Ik kom om Uw wil te doen.'

O, geliefden, dit is de vrije liefde Gods! Dit gebod: 'Sterven voor zondaars', was op Zijn hart geschreven. 'Ik leg Mijn leven af.' Want nauwelijks zal iemand voor een rechtvaardige

sterven; want voor de goede zal mogelijk iemand bestaan te sterven Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons is gestorven, als wij nog zondaars waren.' Christus is voor ons gestorven. Zondaar, dit is de liefde van Christus dat Hij gekomen is voor zulke mensen als u en ik.

3. De liefde van de Vader tot Christus. 'Daarom heeft Mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg.'

Ik weet niet of er in de Bijbel iets dierbaarder is om te overdenken, dan de liefde van de Vader tot de Zoon. Er zijn vele zaken die de Vader bewegen om de Zoon lief te hebben. Hij bemint Hem vanwege Zijn Godheid. Maar hier is nog een reden waarom de Vader de Zoon bemint: Hij bemint Hem vanwege Zijn heilige mensheid. 'Hij was heilig, onnozelen, onbevleekt, en afgescheiden van de zondaren.' God heeft nooit iets gezien dat zoveel op Zichzelf leek. Toen God Adam schreep, zei Hij: 'Het is zeer goed'; maar o, toen Hij Jezus zag, zag Hij een beminnelijkheid in Hem die Hij nooit in al het geschapene had gezien. Hier vinden we echter nog een reden waarom de Vader Hem bemint: 'Daarom heeft Mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg.' Wij lezen dat Hij toenam in genade bij God en de mensen. Iedere dag vervulde Hij een deel van Zijn heilige gehoorzaamheid, totdat Hij aan het einde was gekomen, en toen zag Zijn Vader een gehoorzaamheid die Hij nooit eerder had gezien. O, geliefden, het was een liefde die nooit eerder was gezien, dat Hij zou gaan sterven voor de allerlaagste en slechtste. En dat blijkt een andere reden te zijn waarom Jezus gestorven is: de Vader kon nu Zijn liefde aan zondaren kwijt: 'Daarom heeft Mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg.'

Uit dit alles kunnen wij leren dat, hoewel een kind van God het kruis draagt, het toch mogelijk is dat hij besloten ligt onder de liefde van God. God heeft Christus nooit zo zeer liefgehad dan toen Hij Hem overlaadde met Zijn toorn: 'Daarom heeft Mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg.' En o, geliefden, zo is het vaak met de gelovige. Menigmaal legt God een kind van God een kruis op en neemt het vervolgens weer weg, en laat ons zingen: 'Want ik zal Hem nog loven; Hij is de menigvuldige Verlossing mijns aangezichts, en mijn God.'

Leer hieruit hoe zondaren de liefde Gods deelachtig moeten worden. Geliefde vrienden, ik heb u vaak gesmeekt om van de liefde en vrede Gods deelgenoot te worden. Misschien zegt u wel: Ik weet niet hoe; luister dan - de Vader bemint u omdat Jezus het werk heeft volbracht. Kom! O, geloof in Hem en u zult de liefde Gods deelachtig worden! Amen.

9. Hoog tijd om uit de slaap te ontwaken

En dit zeg ik te meer, dewijl wij de gelegenheid des tijds weten, dat het nu hoog tijd is om uit de slaap te ontwaken; want de zaligheid is ons nu nader dan toen wij eerst geloofd hebben (Eng. vert.). Romeinen 13:11

In deze woorden zegt Paulus de gelovigen dat het tijd is om wakker te worden; en geliefde vrienden, ik wil u precies hetzelfde zeggen. Het is tijd voor u om uit uw slaap te ontwaken. Soms kunnen we christenen in een toestand aantreffen, die we met slapen kunnen bestempelen; evenals de tien maagden slapen en sluimeren zij. O, ik vrees dat er heel wat slapende christenen onder u zijn! Het is tijd om wakker te worden, gelovige; weet u hoe laat het al is? U schijnt niet te weten hoe dicht u bij de zonsopgang bent!

Ik zal u laten zien wat het zeggen wil een slapende christen te zijn. Het is iemand die tot Christus is gekomen en nochtans met de zonde in slaap is gevallen. Met de Gemeente van Efëze heeft men zijn eerste liefde verlaten. Men raakt het besef van Christus' dierbaarheid en van het oprecht geloven kwijt. Men is zijn levendig houvast aan de Zaligmaker vergeten. Zo is het met sommigen onder u gesteld.

Wellicht hebt u uw zonden leren kennen, nochtans bent u die levende overtuiging van zonde, die u eens zo diep gevoelde, kwijtgeraakt. U ziet niet meer zulk een schoonheid in Jezus. Hoe meer wij op Hem zien, des te meer moesten wij bij vernieuwing op Hem zien. Aardse zaken staan ons op zeker moment tegen, maar dat is niet zo met Goddelijke zaken; hoe vaker wij ze gebruiken, des te aangeneramer ze worden. Dus iedere keer als wij op Christus zien, des te dierbaarder wordt Hij. Een roos is liefelijk, nochtans verliest zij haar geur; maar de Roos van Saron wordt al maar liefelijker. Aardse appels verliezen hun smaak, maar de Appelboom niet: 'Ondersteunt gijlieden mij met de flessen, versterkt mij met de appelen, want ik ben krank van liefde' (Hoogl. 2:5).

Slaperige christenen, u bent de smaak van de appelen kwijtgeraakt. O, is het voor u geen tijd om uit de slaap te ontwaken? Gelovige, als u doorslaapt, zult u spoedig twijfelen of u wel ooit tot Christus gekomen bent.

Uit de slaap ontwaken, betekent dat u Goddelijke zaken als werkelijkheden beschouwt. Als u half in slaap bent, ziet u alles gebrekkig. O, u bent niet geroerd door de Goddelijke werkelijkheden! Welnu, wat wil het zeggen om uit de slaap te ontwaken? Uit de slaap ontwaken betekent de zonde in haar ware gedaante zien, Christus en de liefde Gods in Christus Jezus leren kennen. En dit alles kunt u zien als u op het kruis van Golgótha ziet. O, het is ontzaglijk als u zonder aandoening naar het kruis kunt kijken, geen overtuiging van zonde gevoelt en u niet tot Christus getrokken voelt! O, ik ken geen droeviger staat dan deze!

O, bid om klaarwakker te mogen worden! Lieve vrienden, ons leven is als een rivier en wij zijn als een boot die de rivier afvaart. Wij naderen steeds dichterbij de oevers van de eeuwigheid. Sommigen van u geloven al veertig jaar. O, uw zaligheid is nader dan toen u eerst geloofd hebt! Uw verlossing komt dichterbij, de verlossing van uw gehele ziel, uw volkomen verlossing. Ja, de tijd is aanstaande dat wij haar zullen verkrijgen; u zult zalig worden en dan 'zal de hoofdsteen voortgebracht worden met toeroepingen: Genade, genade zij dezelve' (Zach. 4:7). Dan zal de kroon op uw hoofd gezet worden, want u zult meer dan overwinnaar zijn!

Lieve vrienden, ik weet niet hoe ver de dag al heen is. Wij beleven een donkere, zeer donkere tijd; maar weldra breekt de dag aan en zullen de schaduwen vlieden. De rivier Eufrat droogt uit, wat er een bewijs van is dat de dag aan het aanbreken is. De Joden, Gods oude volk, worden ingezameld, en dat is er een bewijs van dat de dag al ver heen is.

Het is ook voor onbekeerde mensen hoog tijd om uit hun slaap te ontwaken. O, zondaars, u bent vast in slaap; u ligt daar al sluimerend en doods op uw bed. O, slaperige zielen, het is hoog tijd voor u om wakker te worden! Weet u wat de engelen zeiden toen zij de aarde doorwandeld hadden? Zij vertelden de Heere: 'Het ganse land zit en het is stil' (Zach. 1:11). O, u slaapt zo vast! God heeft u de geest eens diepen slaaps gegeven. Herinnert u zich niet de boodschap aan Amos: 'Wee de gerusten te Sion?' En zo is het met velen van u. Als u zich naar dit huis begeeft, bent u op een plaats waar Jezus slaperige zielen heeft geroepen en waar Hij door zeer velen is gevonden.

O, slapende zielen, het is hoog tijd voor u om wakker te worden! U leeft in een droom. Ieder mens buiten Christus zal er uiteindelijk achterkomen dat hij heeft gedroomd. O, de tijd is aanstaande dat u er zult achterkomen dat uw jacht op goud slechts een gouden droom was. Is er dan geen genoegen in een droom? Wie heeft niet eens ervaren dat er zelfs in dromen genoegen te vinden is? Maar o, u moet wakker worden! Het is net als iemand die ter dood veroordeeld is - en velen van u zijn alreeds veroordeeld - van zijn huis, vrouw en kinderen droomt, van vrijheid en genot; maar ach, hij wordt wakker door het gelui van de doodsklok en ziet, het was een droom!

Welnu, onbekeerde mensen, u slaapt rustig door; maar u zult evenals die man, wakker worden uit een schone droom in een bittere werkelijkheid. Geliefde vrienden, ik denk vaak als ik uw huis voorbijloop en ik u aankijk, dat predikanten hetzelfde doen als wachters; zij zien het vuur en slaan alarm. Velen van u zijn in gevaar evenals iemand die in een brandend huis verkeert. Soms vraagt u zich af waarom wij zo bezorgd zijn over u. Soms zegt u: 'Waarom bent u zo scherp?'

O, arme ziel, de reden daarvan is dat uw huis in brand staat! O, kunnen wij dan te scherp spreken? Kunnen wij dan te hard op uw gewetens kloppen? Ik herinner me wat een vrouw op haar sterfbed tegen John Newton zei: 'U hebt veel met mij over Christus gesproken; maar o, u hebt me niet genoeg over mijn gevaar verteld!' O, ik vrees dat velen van u hetzelfde tegen mij zullen zeggen! O, ik vrees dat velen mij op hun sterfbed of in de hel zullen verwijten, dat ik niet vaker gezegd heb dat er een hel was! Ik wenste wel dat niemand mij dat zal verwijten. God helpe mij om eerlijk met u te handelen. Het is hoog tijd, zondaar, om uit uw slaap te ontwaken, want ook heden sluimert uw verdoemenis niet! Geliefde vrienden, het is nu al meer dan drie jaar geleden dat ik voor het eerst tot u sprak, ofschoon het lijkt alsof het een dag geleden is dat ik u voor het eerst smeekte om u met God te laten verzoenen, om tot Jezus te komen. Iedere dag die voorbijgaat brengt u dichter bij de rechterstoel. Niemand van u staat stil. U mag dan slapen, maar het getij gaat door; zij brengt u dichter bij de dood, het oordeel en de eeuwigheid.

Lieve vrienden, een andere reden waarom het hoog tijd is om te ontwaken, is dat uw oordeel steeds zwaarder wordt. Toen ik voor het eerst in uw midden kwam, was uw schuld nog niet zo groot als nu. 'Of veracht gij de rijkdom Zijner goedertierenheid en verdraagzaamheid, en lankmoedigheid, niet wetende dat de goedertierenheid Gods u tot bekering leidt? Maar naar uw hardigheid en onbekeerlijk hart, vergadert gij uzelf toorn als een schat, in de dag des toorns, en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods' (Rom. 2:4, 5). Weet u wel dat u uzelf toorn vergadert als een schat, in de dag des toorns? U spaart geld bij een bank; maar door de rijkdom van Zijn goedertierenheid te verachten, spaart u toorn op voor

een naderende eeuwigheid. Zal dit u niet ervan overtuigen dat het hoog tijd is om uit uw slaap te ontwaken? Vanavond is het tijd om de Heere Jezus aan te doen. Het is hoog tijd, o slaper! Het is de hoogste tijd. Zult u dan niet ontwaken? Ach, één ding kan ik u vertellen, u zult er uiteindelijk achterkomen dat het waar is, dat u uzelf toorn hebt vergaderd als een schat in de dag des toorns! Elke zonde is een druppel toorn, die, evenals een afgedamde rivier, steeds dieper en voller wordt, totdat zij uiteindelijk losbarst. Zijn er hier niet vele vrekken des toorns? Ziet u dan niet dat het hoog tijd voor u is om uit de slaap te ontwaken, voordat u een oneindige hoeveelheid toorn hebt opgespaard? Ontwaak nu, en zij kan volkomen worden weggenomen. Eén is er Die haar weg wil nemen, als u zich maar tot Hem wilt wenden. Zondaar, ontwaak dan toch!

Nog een reden waarom het hoog tijd is om te ontwaken, is dat de gelegenheden om te ontwaken voorbijgaan. Welnu, u hoort mij zeggen dat er tijden zijn om wakker te worden. Er is een tijd dat de ark langs uw huis komt; en als u haar voorbij laat gaan, zult u eenmaal bemerken dat, als u er graag naar binnen zou willen gaan, u door de woeste wateren zult worden overwonnen.

U herinnert zich die kleine man te Jericho nog wel, Zachéüs. Jezus ging door Jericho naar Jeruzalem om gekruisigd te worden. Het was de laatste keer dat Hij die weg zou passeren; het was de laatste keer dat Zachéüs de Zaligmaker kon zien. Toen Jezus zou voorbijkomen klom hij in een wilde vijgeboom, uit vrees dat hij vanwege de schare Hem niet zou kunnen zien. Jezus ging voorbij, keek omhoog en zei: 'Zachéüs! haast u en kom af; want Ik moet heden in uw huis blijven' (Luk. 19:5). O, was hij op dat moment niet uit de wilde vijgeboom gekomen, had hij geen haast gemaakt om eruit te komen, hij zou eruit zijn gekomen en in de hel zijn terechtgekomen. Had hij zich toen niet met Jezus verenigd, hij zou naar die plaats gegaan zijn waar geen stem van de genade meer wordt gehoord, want Jezus ging daar voor de laatste keer voorbij. En ik zeg u, zondaar, als u niet uit uw wilde vijgeboom komt en Christus vanavond aanneemt, zou het morgen wel eens te laat kunnen zijn. Nu is het de welaangename tijd! O, kom nu tot Hem! O, u zult zich voor eeuwig verblijden als u Hem vanavond met blijdschap zult ontvangen! Slaperige zondaar, ontwaak nu! Het is hoog tijd om te ontwaken; want de tijd is aanstaande dat er geen Bijbel en geen aanbiedingen van genade meer zullen zijn. Wij hebben nu vele dierbare inzetten, maar daar zal eveneens een einde aan komen. O, haast u dan en kom af, en Christus zal vanavond in uw huis blijven! Hij zegt nu: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij' (Openb. 3:20). Had Zachéüs geslapen, hij zou Jezus nooit hebben gezien; en als u niet zult ontwaken, helaas, helaas, de dag is aanstaande dat u over Hem rouw zult bedrijven. Amen.

Donderdagavond 2 april 1840

10. Een getrouwe bediening

Daarom dewijl wij deze bediening hebben, naar de barmhartigheid, die ons geschied is, zo vertragen wij niet; Maar wij hebben verworpen de bedekselen der schande (der oneerlijkheid, Eng. vert.), niet wandelende in arglistigheid, noch het Woord Gods vervalsende, maar door openbaring der waarheid onszelven aangenaam makende bij alle consciëntiën der mensen, in de tegenwoordigheid Gods. Enz. 2 Korinthe 4:1-6

Geliefden, het is vandaag vijf jaar geleden dat ik hier mijn bediening onder u begonnen ben. Het is daarom een goede zaak om voor Gods aangezicht op te staan en te onderzoeken hoe wij deze jaren die aan ons zijn voorbijgegaan, gebruikt hebben.

1. Laten we allereerst opmerken dat getrouwe dienaren Christus Jezus, de Heere, prediken. Vers 5: 'Want wij prediken niet onszelven, maar Christus Jezus, de Heere.'

Nu, er liggen in deze woorden twee zaken opgesloten.

a. Wij prediken niet onze inbeeldingen, maar de waarheid van Christus. Velen prediken zichzelf; zij prediken hun eigen theorieën. Velen deden dat vóór de dagen van de apostelen; zij leerden hun eigen inbeeldingen. Maar met de komst van de apostelen werd er op een heel andere wijze gepredikt. Getuige Johannes de Doper: 'Zie, het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt.' Zo ook de apostelen, die zeiden: 'En wij zijn getuigen van al hetgeen Hij gedaan heeft, beide in het Joodse land en te Jeruzalem; Welken zij gedood hebben, Hem hangende aan een hout' (Hand. 10:39). Toen Filippus naar Samaria afging, 'predikte hij hen Christus.' En dit is precies wat Johannes in de eerste zendbrief zegt: 'Hetgeen wij dan gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u.' Dit is precies het begin, midden en einde van de Evangeliebediening.

En als ik dan terugzie op de vijf jaar dat ik nu in uw midden ben, dan denk ik dat ik mijn hand op mijn hart mag leggen, en met enige schroom mag denken dat ik dit juist heb gedaan. En waarom behoren wij dit te doen? Omdat het de allermeeft ontdekkende waarheid ter wereld is! Onlangs passeerde ik 's avonds een gebouw en ik hoorde iemand spreken die het nogal scheen te menen. Ik bleef staan luisteren; hij was een betoog aan het houden over wetten en politiek. Ik dacht, die man kan tot de oordeelsdag blijven preken, maar hij zal zijn toehoorders nooit heilig maken. Maar wij prediken Christus Jezus, de Heere, opdat u geheiligd worde.

b. Wij prediken niet onszelf als het einde, maar Christus. Ik geloof dat alle wereldse leraars zichzelf als het einde prediken; dit is echter niet het voorwerp van getrouwe predikanten. U moet hen niet loven, maar Christus Jezus, de Heere. Nogmaals, als ik terugzie op mijn bediening ben ik niet minder in gebreke gebleven dan anderen; toch zou ik niet één dag langer predikant willen zijn als het alleen maar om een naam zou gaan. Maar als wij van Christus zijn, zal Hij ons Christus laten prediken. Soms voel ik, geliefden, dat ik graag onder het gras op het kerkhof zou liggen, en vergeten en platgetrapt worden, als u maar tot Christus' vrienden behoorde.

2. Laten we ten tweede overwegen, dat alle getrouwe predikanten uit persoonlijke bevinding preken. Vers 6: 'Want God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.'

Lieve vrienden, er zijn vele leraren - en ik geloof dat het eerlijke, wereldsgezinde mensen zijn - die niet uit eigen bevinding spreken. Zij zijn voor de bediening opgeleid, maar kennen Christus niet; zij spreken evenals Bileam over een ster die zij nooit gezien hebben. Zo was het niet met Paulus. God had in zijn hart geschenen. Let eens op wat hij kreeg, 'het licht der kennis der heerlijkheid Gods.' Het was niet een zien van Christus met het lichamenlijk oog. Velen die in de hel rouw zullen bedrijven, zagen het aangezicht van Christus. Wat was het dan dat hij kreeg? God gaf hem een ware, Goddelijke en geestelijke kennis van de kracht, liefde en schoonheid van Christus, zodat hij Christus kon prediken. O, dit bekwaamde hem ertoe om onder de heidenen de 'onnaspeurlijke rijkdom van Christus' te prediken. Hierdoor kon hij onverschrokken voor Nero staan!

Geliefden, kunt u zeggen dat God in uw hart heeft geschenen? Let eens op bij Wie de bekering vandaan komt. Zij komt bij God vandaan, Die bevolen heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen. Er is een tijd geweest dat de wereld één en al verwarring was. Hoe kon er nu licht komen op zo'n wereld? Daar was het suizen van een zachte stilte, waarin gehoord werd: 'Daar zij licht, en daar werd licht.' Zo gaat het ook in de bekering. 'God, Die bevolen heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis van de heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.' Kunt u dit nazeggen? Zo niet, dan bent u nog steeds in de duisternis!

O, geliefden, bid dat de predikanten uit eigen bevinding zullen preken. Alleen zij die Christus aanschouwen, kunnen Hem verkondigen. Alleen wanneer het levend water opspringt, kunnen wij spreken over haar heiligende kracht.

3. Maar ik haast me tot het derde punt, en dat is, de houding van een getrouwe predikant. Vers 1: 'Daarom dewijl wij deze bediening hebben, naar de barmhartigheid die ons geschied is, zo vertragen wij niet.'

a. Wij prediken zonder te vertragen. Er is veel wat een predikant bijna doet vertragen; geen enkel natuurlijk mens zou kunnen verdragen wat getrouwe leraren verdragen. Iets wat ons bijna doet vertragen is de smaad van de wereld. U weet wel waarvoor men onze Meester uitmaakte; men noemde Hem een 'wijnzuiper, een vriend van tollenaars en zondaren.' Dit zijn zeer scherpe woorden. En verder weet ik niet of er iets moeilijker te dragen is dan de smaad van rijke, wereldsgezinde mensen. Zij vinden al onze pogingen om hen te redden afschuwelijk.

Iets wat ons ook bijna doet vertragen, is als men onze bediening verlaat; als men weggaat en wij met de droevige gedachte vervuld zijn dat zij afgeweken zijn en niet meer met Jezus wandelen. Nog iets anders is, dat velen van u blijven en ondanks alles onbekeerd doorleven. Geliefden, als er iets is wat ons doet vertragen, dan zijn het deze dingen. Ik heb vaak het gevoel gehad alsof ik op het zand van de zee stond, en met dat ik een schip op een rots te pletter hoorde slaan, riep dat er een touw was, dat echter door de golven werd weggespoeld. Hoeveel heb ik er op deze wijze zien heengaan! O, geliefden, dat is genoeg om een mens in verdriet te laten wegdrijven.

Iets wat ons ook bijna doet vertragen, is als sommigen van u lijken op dé hoorders bij wie het zaad in steenachtige plaatsen viel. En ondanks alles vertragen wij niet! Ik zal u vertellen waarom wij niet vertragen: het komt omdat preken zo'n aangenaam werk is. Ik zeg met ds. Henry: 'Ik wil wel zes dagen bedelen, als ik de zevende dag maar mag preken.' Christus zal verheerlijkt worden, ook al wordt u niet gered; hoewel u het witte kleed niet zult dragen, toch zullen velen het wel dragen.

b. Alle getrouwe predikanten preken eerlijk en oprecht. Vers 2: 'Maar wij hebben verworpen de bedekselen der schande (der oneerlijkheid, Eng. vert.), niet wandelende in arglistigheid.' Er zijn vele predikanten die uitwendig nog wel vormelijk zijn, maar van binnen zijn ze het niet. Dit was echter niet het geval met Paulus. Ondanks dat wij onze toevlucht tot de Fontein hebben genomen en ons hart hebben laten reinigen, blijft het zondige hart ons aanleven, ook in de prediking. Wij hebben echter de bedekselen der oneerlijkheid verworpen. Bid om eerlijke en oprechte predikanten!

c. Wij prediken niet bedrieglijk. 'Noch het Woord Gods vervalsende.' Het Woord Gods is een gevaarlijk ding; en ik vrees dat vele predikanten het Woord Gods vervalsen door u niet uw staat te laten zien. Hoe vaak doen de allerbesten dat! O, geliefden, bid dat wij u zullen mogen brengen waar Paulus degenen bracht voor wie hij predikte.

4. Ik zal u nu aantonen dat onder de bediening van iedere getrouwe predikant velen verloren zullen gaan. Vers 3: 'Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen, die verloren gaan; in dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk van de ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is.' Welnu, u kunt uit deze woorden opmerken dat Paulus er rekening mee hield dat sommigen van zijn hoorders verloren zouden gaan, en dit was dus ook het geval. Toen Paulus naar Ikonium kwam, was de stad verdeeld in twee helften; de ene helft hield het met de Joden, de andere helft met de apostelen. En wat is onze ondervinding? Geldt dat ook niet voor deze gemeente?

Sommigen hebben geloofd, sommigen niet. Wat is er de oorzaak van? De satan heeft uw zinnen verblind, 'opdat u niet bestrale de verlichting van het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is.' Uw begeerlijkheden hebben een dikke sluier over u heen getrokken, zodat het Evangelie voor u verborgen blijft. En wat zal het einde zijn? U zult verloren gaan! O, vreselijk woord - een verloren ziel! Uw gelovige vrienden zullen u moeten missen; zij zullen het ontelbare gezelschap in de hemel rondkijken, maar u zult er niet zijn! U zult Christus verliezen; Christus zal u niet erkennen! U zult God verliezen; Hij zal zeggen: 'Deze is Mijn eigendom niet.' O, geliefden, zijn er sommigen van u die vijf jaar onder mijn bediening hebben gezeten, die nog steeds in hun verloren staat leven? O, ons Evangelie is voor u verborgen en u zult tot in alle eeuwigheid een verloren ziel blijven. Alle engelen kunnen u niet vertellen hoe vreselijk het zal zijn om een verloren ziel te zijn! Amen.

11. Predikanten gezanten van Christuswege

Zo zijn wij dan gezanten van Christuswege, alsof God door ons bade; wij bidden u van Christuswege: Laat u met God verzoenen. Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.
2 Korinthe 5:20, 21

Drie dingen willen wij in deze woorden nagaan:

1. Hoe getrouwe predikanten in deze woorden worden voorgesteld. 'Wij zijn gezanten van Christuswege.' Wij komen niet in onze naam.
2. Ook de inhoud van hun boodschap ligt in deze woorden opgesloten: 'Laat u met God verzoenen.' Het is een boodschap van genade die wij moeten brengen, niet een boodschap van toorn.
3. In deze woorden vinden we de beweegredenen voor onze zending, vers 21: 'Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.' Als er geen aanleiding toe was, zouden we met de mensen spotten als wij hen smeken om zich met God te laten verzoenen; maar o, er is wel aanleiding tot onze zending.

1. Laten we deze drie zaken behandelen en beginnen met de laatste, namelijk, op grond waarvan God Zijn dienaren uitzendt. 'Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.'

Drie dingen liggen hierin opgesloten:

- a. Hij heeft geen zonde gekend;
- b. Hij heeft Hem zonde voor ons gemaakt;
- c. het doel dat Hij hiermee bereikt heeft: 'Opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.'

a. Let op de beschrijving die hier van Christus wordt gegeven: 'Hij heeft geen zonde gekend.'

Ik geloof dat dit de opmerkelijkste beschrijving van Christus is, die u in het Woord van God zult vinden. Wij lezen dat Hij heilig was toen Hij geboren werd. De engel zei tegen Zijn moeder: 'De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom ook, dat Heilige, Dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden.' Hij was heilig tijdens Zijn leven: 'Zulk een Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozel, onbevlekt, afgescheiden van de zondaren.' En we lezen dat Hij volkomen heilig was in Zijn sterven: 'Die Zich Gode onstraffelijk heeft opgeofferd.' Maar let op, geliefden, in dit Schriftgedeelte wordt het ons op een andere wijze voorgehouden; want 'Hij heeft geen zonden gekend', wil zeggen dat Hij niet geweten heeft wat het inhoudt zonde in Zijn boezem te hebben.

Leer hieruit, geliefde vrienden, welk een beminnelijk Persoon Christus is. U weet dat er in het Hooglied staat: 'Al wat aan Hem is, is gans begeerlijk.' Dit brengt de harten van de serafs in vervoering als zij zingen: 'Wie zou U niet vrezen, Heere, en Uw Naam niet verheerlijken? Want Gij alleen zijt heilig.' Dit is de schone bloesem van de Roos van Saron. 'Hij heeft geen zonde gekend.' Hebt u Christus lief omdat Hij geen zonde gekend heeft?

Velen onder u verafschuwen de Naam van Christus. En waarom? Alleen maar omdat Hij geen zonde gekend heeft.

Nogmaals, leer hieruit welk een gepaste Zaligmaker Christus is! 'Zulk een Hogepriester betaamde ons.' Hij is gepast omdat Hij Mens was. Maar o, het voornaamste is dat 'Hij geen zonde heeft gekend.' Dit maakt Hem onuitsprekelijk gepast: 'Hij heeft geen zonde gekend.' Hij was een Hogepriester Die geen zonde heeft gekend.

b. Sta stil bij Gods handelwijze met Hem. 'Hij heeft Hem zonde voor ons gemaakt.'

In de Bijbel wordt dit op zeer veel verschillende manieren beschreven. Er staat in Jesaja 53: 'Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen.' En in vers 10: 'Het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen.' Hetzelfde lezen wij in 1 Petrus 2.24. 'Die Zelf onze zonde in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout.' Maar in dit Schriftgedeelte zult u zien dat het op een veel aangrijpender wijze wordt beschreven. Hij heeft al onze zonden op Zijn Zoon geladen totdat er niets anders dan zonde te zien was. Hij leek één en al zonde; niets was er van Zijn eigen schoonheid te bekennen; God beschouwde Hem alsof Hij geheel en al zonde was. U weet dat onbekeerde mensen één en al zonde zijn. U zegt dat u veel goede dingen hebt; u bent soms wat lichtzinnig in uw levenswandel en neemt zo nu en dan eens een glaasje, 'maar ik ben toch wel een beste vent.' O, u weet niet dat u één bonk zonde bent! Uw gedachten, uw verstand, uw genegenheden en uw geweten: het is allemaal zonde! O, zie dan op de liefde van Christus, dat Hij voor ons zonde gemaakt wilde worden; en dit was Zijn liefde.

c. Let op het oogmerk dat Hij hiermee heeft bereikt. 'Opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.' Het zijn opmerkelijke woorden. U weet, geliefden, dat er in de Bijbel op verschillende manieren gesproken wordt over vergeving en rechtvaardiging. In Romeinen 3:24 staat: 'En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is.' Zo ook in Romeinen 5:19: 'Want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien énen mens velen tot zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Eén velen tot rechtvaardigen gesteld worden.' Maar merk op dat onze tekst deze zaken nog vollediger weergeeft. Ik geloof dat het betekent dat u, die tot de Heere Jezus gekomen bent, door Zijn gerechtigheid bedekt zult worden en in Hem één en al gerechtigheid zult zijn. O, welk een voorraad is hier voor zondaren, voor de voornaamste van de zondaren opgeslagen! Het doet niet ter zake hoe grote of kleine zondaar u bent; als u tot Christus komt, zal Zijn gerechtigheid u zo bedekken dat geen van uw zonde meer gezien zal worden. O, mijn vrienden, is dit Evangelie niet waard verkondigd te worden? Och, dat u het bekende gezegde van Luther mocht nazeggen: 'Gij, o Heere Jezus, zijt mijn gerechtigheid, en ik ben Uw zonde!'

2. Laten wij nadenken over de boodschap die in deze woorden ligt opgesloten, waarmee wij worden uitgezonden. 'Zo zijn wij dan gezanten van Christuswege, alsof God door ons bade; wij bidden u van Christuswege: Laat u met God verzoenen.'

Toen Christus in deze wereld kwam, was Hij een Gezant van God. Hij is de grote Boodschapper Die niet was gekomen om Zijn eigen wil te doen, maar de wil Desgenen Die Hem gezonden had. Hij kwam als de Boodschapper van God tot de mens; maar toen Hij in de hoogte zou opvaren, kwam Hij tot Zijn discipelen en zei tot hen: 'Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen.' Zo waren zij gezanten van Christuswege.

Leer hieruit hoe wij behoren te prediken, en hoe u moet luisteren. Wij komen niet in onze naam, maar in de Naam van Christus. Wij hebben de opdracht om hetzelfde te doen als wat de discipelen moesten doen toen zij het brood van Christus ontvangen hadden. Wij moeten onze boodschap van Hem ontvangen en haar aan u doorgeven. Dus is het voor ons van weinig of geen belang of u de waarheid nu aanneemt of niet. Merk op dat wij met autoriteit behoren te spreken! Velen van u zijn niet ingenomen met wat wij zeggen; u zegt dat wij wel wat minder streng hadden kunnen spreken; u twist over onze woorden. Maar ach, als u een blik naar binnen slaat, zult u bemerken dat u niet met ons twist, maar met Christus! Merk bovendien op dat wij gezanten zijn; wij moeten liefdevol spreken. God is liefde; Christus is liefde. Ik geloof dat wij hier fouten begaan en zodoende laten zien dat het een aarden vat is. Toen Christus in de wereld kwam, bracht Hij een boodschap van liefde; hoeveel liefde is er te vinden in deze woorden: 'Och, dat zij zulk een hart hadden om Mij te vrezen, en al Mijn geboden te allen dage te onderhouden; opdat het hun en hun kinderen welging in eeuwigheid!' (Deut. 5:29). Wat een innige woorden zijn dit: 'Och, dat gij naar Mijn geboden geluisterd hadt! zo zou uw vrede geweest zijn als een rivier, en uw gerechtigheid als de golven der zee' (Jes. 48:18). Maar hoe is ome boodschap ontvangen?

3. Ik kom nu tot het laatste punt van overdenking, en dat is de boodschap zelf: 'Laat u met God verzoenen.'

Let eens op hetgeen waartoe u wordt uitgenodigd; u wordt uitgenodigd om u met God te laten verenigen. Het is onze opdracht om als wij onder de mensen komen hen toe te roepen dat zij met God verzoend kunnen worden. O, geliefden, heden wordt u uitgenodigd om u te laten verzoenen! U hebt lang in de zonde doorgebracht. Is het geen tijd om u met God te laten verzoenen? Laat u verzoenen, o zondaar! O kom, kom, oude zondaar! O kom, jonge zondaren! Onthoud dat u gesmeekt wordt te komen. Ik smeed u, geliefden, om te komen. Als u bij de afkondiging van de wet bij de berg Sinaï was geweest, zou u dan niet hebben geluisterd?

Geliefden, God is het Die het u op dit ogenblik smeekt. God smeekt het aan u, zondaar! Had u Zijn genadige woorden tot de scharen die Hem omringden gehoord, of had u Hem tijdens het laatste avondmaal horen zeggen 'uw hart worde niet ontroerd': geliefden, zou u dan niet geluisterd hebben? Geliefden, Hij is nog steeds Dezelfde.

Zondaar, o zondaar, hoe zult u een smekende God denken te ontmoeten als u niet wilt luisteren? God smeekt het u, Christus smeekt het u en de Heilige Geest smeekt het u. Geliefden, u zult Hem weldra zien, en als u thans niet naar Zijn stem wilt luisteren, zal Hij zeggen: 'Dewijl Ik geroepen heb, en gijlieden geweigerd hebt; Mijn hand uitgestrekt heb, en er niemand was die opmerkte; en gij al Mijn raad verworpen, en Mijn bestraffing niet gewild hebt; zo zal Ik ook in ulieder verderf lachen; Ik zal spotten, wanneer uw vreze komt' (Spr. 1:24-26). Amen.

12. De hemelse Bruidegom en Bruid

Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelven voor haar heeft overgegeven; Opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord; Opdat Hij haar Zichzelven heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk. Efëze 5:25-27

In dit Schriftgedeelte onderwijst de apostel door de Geest mannen en vrouwen in hun plichten jegens elkaar. Als voorbeeld wijst hij hen op de hemelse Bruidegom en Bruid - Christus en Zijn Kerk.

Welnu, vandaag moeten we op drie zaken achtgeven:

1. Christus' liefde tot Zijn Kerk.
2. Christus' voornemen met de Kerk in de tijd.
3. Christus' voornemen met de Kerk in de eeuwigheid.

1. Christus' liefde tot Zijn Kerk. Het voorwerp van Zijn liefde is de Kerk. Zeker, Hij wil dat alle mensen zalig worden (1 Tim. 2:4). U herinnert zich nog wel hoe Hij tranen schreide over onbekeerlijke zondaren, maar ook hoe Hij de apostelen stuurde om hen te leren dat Hij gewillig was om hen zalig te maken. Hieruit kunt u opmaken hoe Hij hen liefhad. Toch is de Kerk het bijzondere voorwerp van Zijn liefde; en dat zijn zij die verkoren zijn, of degenen die door de Vader aan Hem gegeven zijn - allen die gewassen zijn in de fontein die geopend is tegen de zonde en tegen de onreinigheid - allen die met het bruiloftskleed bekleed zijn - allen die met gouden harpen op de berg Sion zullen staan. Jezus heeft hen van eeuwigheid liefgehad en Hij heeft hen lief tot in eeuwigheid, en ziet hun namen geschreven in het boek des levens. Hij wil als het ware zeggen: 'Zij zullen met Mij in witte klederen wandelen, overmits zij het waardig zijn.'

O, ik twijfel er niet aan of Jezus aanschouwt deze stad en zegt: 'Ik heb veel volks in deze stad, ook al kennen zij Mij niet.' Hij heeft de Kerk liefgehad. Als zij tot Hem komen laat Hij al de liefde van Zijn hart aan hen uit. O ja, als een ziel tot Jezus komt voelt hij dat er een oog op tedere wijze op hem is geslagen. Jezus bemint Schotland meer dan andere landen, omdat Zijn Kerk in Schotland is. Hij bemint sommige steden en straten meer dan andere, omdat er daar meer van Zijn volk worden gevonden. Hij bemint sommige huizen meer dan andere. Hij bemint sommige vertrekken van een huis meer dan andere, omdat Zijn Naam daar vaak wordt aangeroepen. Soms vertoont Hij Zich door de traliën; soms slapen zij, maar Hij zegt: 'Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duive, Mijn volmaakte.' Ach, u ziet hoe Hij de Kerk heeft liefgehad. Let verder eens op de toestand waarin de Kerk verkeerde toen Hij haar vond.

Zij lag onder de vloek van God. Hij heeft haar liefgehad en Zich vervolgens voor haar overgegeven, zelfs toen God op haar vergrimd was. Ach, menigeen trouwt een onbevallige bruid met het oog op haar bruidsschat. Jezus kreeg van Zijn bruid een slechte bruidsschat Hij kreeg niets anders dan de toorn van God.

Zij was onrein en onheilig. Let op de volgorde - Hij heeft haar liefgehad en heeft Zich toen voor haar overgegeven. Ik zou dit wel begrijpen als de volgorde zo was: Hij heeft haar geheiligd en heeft haar toen liefgehad - maar nu heeft Hij haar eerst liefgehad. Ach, geliefden, Jezus heeft ons liefgehad in de groeve van de vertering; Zijn liefde blikte in de

groeve en nam ons toen uit deze vreselijke groeve. Ach, er is niets in ons te vinden om de liefde van Jezus tot ons te trekken. Wij hebben iets schoons of aantrekkelijks lief, maar zo is het niet met de liefde van Jezus. Hij heeft Zijn Vader liefgehad, want in Hem was alles heerlijkheid, in Zijn Kerk echter alles onreinheid. O, zie hierin dan de urije liefde van Jezus. Hij hield net zo min van pijn en lijden als u en ik; evenwel heeft Hij Zich voor de Kerk overgegeven. Hij heeft ons lief voordat wij Hem liefhebben: 'Gij waart geworpen op het vlakke des velds, vertreden in uw bloed. Toen Ik bij u voorbijging zeide Ik: Leef; ja, Ik zeide tot u in uw bloed: Leef!' Hij zag op ons neer, en het was 'de tijd van de minne.' O, lieve gelovige, zie dan terug op de tijd dat Jezus u eerst liefhad. Zie eens hoe het toen met uw hart erbij stond. Wat had u een zwarte ziel toen Jezus u liefhad! O, zie hier dan de liefde van Jezus! Ik heb u uitverkoren, maar gij hebt Mij niet uitverkoren. 'Ziet, Ik heb u gelouderd, doch niet als zilver' (Jes. 48:10). Welnu, als u niet begrijpt dat Jezus de goddeloze rechtvaardigt, bent u vooralsnog in uw zonden.

De grootte van Zijn liefde. Wij kunnen iemands liefde afmeten bij hetgeen hij voor iets wil opofferen. Sommigen willen nog geen stuiver voor God afstaan, noch met een vriend of met een gezelschap voor Christus breken. Christus heeft echter Zichzelf overgegeven! Wat kan iemand meer geven dan zichzelf? 'Niemand heeft meerder liefde dan deze.' O, bedenk heden hoe groot de liefde van Christus is! Had Hij tienduizend engelen geschapen en hen aan de Kerk gegeven, het zou neerbuigende liefde zijn geweest; maar ach, Jezus heeft Zichzelf gegeven, zelfs toen wij nog vijanden waren. O, Hij heeft voor ons de schuld gedragen! Ik zou veel liever verdriet, of lijden, of verdrukking willen verdragen, dan dat ik uw schuld voor u zou willen dragen; maar Jezus heeft Zijn heilige ziel tot een schuldoffer gesteld. O ja, Hij zei: 'Mijn ongerechtigheden' - Hij noemt ze de Zijne - 'hebben Mij aangegrepen, dat Ik niet heb kunnen zien.' O, als u wist hoe Hij de zonde haat, zou u begrijpen wat Hij heeft gevoeld. 'Ik geef Mijn rug degenen, die Mij slaan.' Hij gaf Zichzelf eveneens om de toorn te dragen. O, de heilige ziel van Jezus beminde de toorn niet, nochtans heeft Hij de toorn van God gedragen. Zou u een engel vragen om zijn zetel in de gelukzaligheid te verlaten en de toorn van God te dragen, het zou voor hem de hel betekenen om de liefde van God voor een ogenblik te moeten missen. Ondanks dat heeft Jezus Zich vrijwillig aan de dood overgegeven. Welnu, Hij kende meer oneindige liefde dan de engelen; nochtans verloor Hij de liefde, en aanvaardde de toorn. 'O, niemand heeft meerder liefde dan deze. "Ziet, hoe grote liefde.' Zo ziet u dat Hij de Kerk liefhad en Zichzelf voor haar gegeven heeft.

2. Laten we stilstaan bij Christus' voornemen met de Kerk in de tijd. Wanneer de ziel tot Jezus is gebracht en in Zijn bloed is gewassen, heeft haar heiligmaking zojuist een aanvang genomen; het is het eerste teken dat de eeuwige dag gaat aanbreken. Jezus is de Oorzaak van de heiligmaking, alhoewel velen het uit een verkeerde hoek verwachten. Welnu, alles komt uit dezelfde hand die aan het kruis werd genageld; verwacht van Hem de heiligmaking - Zijn Naam is Jezus, want Hij maakt zalig van de zonde. O, voelt iemand zich zwak en vermoeid? Leun op Hem, de Geliefde; alles komt bij Jezus vandaan! Het is even dwaas om de zon in haar baan proberen te houden, als om in eigen kracht uw treden in Zijn spoor te houden (Ps. 17:5). Ga dan naar Jezus en vertel Hem alles wat u nodig hebt. Ontdek het middel tot uw heiligmaking - het Woord. Geen heiligmaking zonder de Bijbel! Ik geloof dat God ook zonder het Woord zou kunnen heiligmaken. Hij schiep engelen zonder het Woord en Hij heiligde Adam zonder het Woord; maar Hij zal het niet doen. 'Heilig hen door Uw waarheid; Uw Woord is de waarheid.' Precies zoals een moeder een kind voedt, zo neemt Jezus een ziel en voedt haar met de melk van het Woord.

Geen leven zonder de Bijbel! De Bijbel bevat precies de verzuchtingen van Gods hart, van Zijn tedere boezem. O ja, als u veel met Jezus wandelde, zou u aan Hem gelijkvormig worden O, u zou het hart en de gelijkenis van Jezus ontvangen. Er zijn sommige gelovigen, en u kunt ze herkennen aan hun verzuchtingen, die bij Immanuël geweest zijn, de liefelijke Roos van Saron.

Leer dan hieruit dat er geen ander middel tot heiligmaking is, en dat zonder heiligmaking niemand de Heere zal zien. Als u uw Bijbel niet bemint en uw voedsel daaruit haalt, zult u nooit met het Lam op de berg Sion met de gouden harpen staan.

Leer hieruit de zekerheid van de heiligmaking. Rutherford zei: 'Geloofd zij God! Christus is een volkomen Zaligmaker; Hij rechtvaardigt niet alleen, maar Hij heiligt ook.' O nee, Hij zal het oogmerk waarvoor Hij gestorven is niet uit het oog verliezen; Hij zal u niet van deze wereld laten worden, terwijl u in de wereld bent. Hij kwam naar deze ellendige wereld en nam stenen om die te polijsten voor Zijns Vaders paleis. Denkt u dat Hij u niet zal heiligen? Dit is de wil des Vaders, uw heiligmaking. Jezus stierf en de Geest is gezonden als de Heiligmaker. Er ligt veel zonde en vele verzoekingingen tussen u en God, nochtans zult u geheiligd worden.

3. Laten we stilstaan bij Christus' voornemen met de Kerk in de eeuwigheid. Nu heiligt de Heere Jezus Zijn Kerk; maar er is een dag aanstaande dat het een heilige Kerk zal zijn. Lieve gelovige, de dag komt dat u en ik heilig zullen zijn. Hier is niets volmaakt behalve Christus' gerechtigheid. Vaak moeten we treuren over een lichaam van de zonde en des doods. Deze wereld is een wereld van onvolmaaktheid. Wij vertoeven hier als in een oven; maar wij zullen er gelouterd uitkomen. O ja, de bruiloftsdag is nabij en dan zal des Konings dochter geheel verheerlijkt zijn inwendig (Ps. 45:14). O, de Kerk van tegenwoordig is bevekt; velen hebben geen bruiloftskleed, en velen van Gods volk hebben een zondig en goddeloos hart. Maar de dag is nabij dat wij geheel verheerlijkt zullen zijn, met Zijn gerechtigheid op ons en Zijn heiligheid in ons.

Leer hieruit de zekerheid van uw heiligmaking.

Er zijn echter sommige mensen die desondanks vrezende misschien verstoten te zullen worden. Als u de kracht van de verzoeking voelt, als u van binnen de werkingen van uw verdorven hart voelt, o, vrees dan niet, God is de Heiligmaker: 'Die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt' (Rom. 8:30). O, dat is een gouden keten die door alle duivelen van de hel niet kan worden verbroken. Het is een gouden keten. O, als u één van deze schakels hebt, bent u verzekerd van alle schakels: u bent één van de leden van deze heerlijke Kerk. Bedenk wat Hij op die dag zal doen. Hij zal haar Zichzelf heerlijk voorstellen. Zij is te kostelijk om aan een ander gegeven te worden. O, weet u wat dit inhoudt? Het wil zeggen dat er nooit geen scheiding meer zal komen tussen God en uw ziel. Hier zegt u vaak: 'Hebt gij Dien gezien, Dien mijn ziel liefheeft?' O, alsdan zullen er geen bergen van Bether meer zijn. U zult de Koning in Zijn schoonheid aanschouwen. U zult net zoals de discipelen met Hem spreken en aanzitten in Zijn schoot (Joh. 13:23). Daar zal geen voorhangsel tussen u meer zijn. Alsdan zult u aangezicht tot aangezicht zien. Hij zal met u spreken over de uitgang die Hij te Jeruzalem heeft volbracht. Wat wilt u nog meer? U zult tot in van de eeuwigheid Zijn gunstgenoten zijn! Dit mocht uw aller deel zijn! God zegene Zijn eigen Woord; Hem zij de heerlijkheid! Amen.

Avondmaalspreek 3 januari 1841

13. Waarschuwing tegen afval van het geloof

Want het is onmogelijk, degenen die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn; En gesmaakt hebben het goede Woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw, en afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, als welke zichtelven de Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken. Hebreeën 6:4-6

Er is geen twijfel mogelijk, geliefde vrienden, dat dit één van de moeilijkste gedeelten is uit het Woord van God. Het is een diepte waarin een olifant wel kan zwemmen. Velen struikelen erover tot hun eigen verderf. Bid ongeveinsd dat wij in het spreken over deze woorden niet zullen dwalen.

Er zijn twee belangrijke verklaringen van deze woorden die ik wens te overdenken.

1. Er zijn sommige godgeleerden die menen dat hier over *belijders* wordt gesproken. Zij, die evenals de dwaze maagden wel lampen en pitten hebben, maar geen olie in de vaten. Zij, die een heel eind op weg zijn naar Christus, maar die uiteindelijk niet tot Hem komen. Ik wil u bescheiden drie redenen noemen waarom ik denk dat dit niet de juiste verklaring is van deze woorden.

a. Er staat dat zij verlicht zijn en de hemelse gaven gesmaakt hebben; dat wil zeggen, Christus en de krachten der toekomstige eeuw. Welnu, het lijkt mij dat dit het merkteken is van een waar gelovige; dit is juist hetgeen een waar gelovige kenmerkt.

b. Maar ik heb nog een bezwaar. Ik geloof niet dat belijders die afvallig worden, vernieuwd worden tot bekering. Denk u maar eens aan Simon de tovenaer; hij verviel in schandelijke afvalligheid, maar wat zei de apostel Petrus tegen hem? 'Bekeer u dan van deze uw boosheid, en bid God, of misschien u deze overlegging uws harten vergeven werd' (Hand. 8:22). Hetzelfde geldt van Manasse; naar alle waarschijnlijkheid was hij een belijder. Hij werd opgevoed onder de hoede van zijn godzalige vader, Hizkia, maar hij verviel in schandelijke afvalligheid en richtte een gesneden beeld in het heilige der heiligen, en liet zijn kinderen door het vuur gaan dat hij voor Moloch had aangestoken. Nochtans werd hij tot bekering gebracht.

c. Maar ik heb een derde bezwaar. Er staat: 'Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn, en gesmaakt hebben het goede Woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw, en afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering.' Dat wil zeggen, het is onmogelijk om hen terug te brengen tot zaligmakende bekering. Welnu, hieruit blijkt dat zij dat voorheen wel waren, dus wordt hier niet zomaar over oppervlakkige belijders gesproken. Om deze drie redenen voel ik mij verplicht om deze uitleg aan de kant te schuiven.

2. Ik zal u nu de tweede verklaring noemen die de godgeleerden van deze woorden geven. Zij zeggen dat Paulus een geval veronderstelt dat nooit zal voorkomen. 'Veronderstel dat zij die eens verlicht waren', enz.

Ik geloof, geliefde vrienden, dat Paulus deze vreselijke woorden heeft geschreven om u en de trage Hebreeën te waarschuwen.

Laten we nu de beschrijving die hier van een waar gelovige gegeven wordt eens bezien.

a. Zij zijn verlicht, vers 4.

Het eerste wat de Heilige Geest doet als Hij een ziel bekeert, is licht geven. 'Want gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij licht in de Heere.' Hij stort een zee van licht in de onbekeerde ziel zodat zij zichzelf ziet. Bij de schepping der wereld zei God: 'Daar zij licht! en daar werd licht.' Zo is het ook als een ziel bekeerd wordt. Het eerste wat de Heilige Geest doet, is het geven van kennis zodat wij alles zien zoals het in werkelijkheid is. Hij laat ons zien wie wij werkelijk zijn, en wat de hemel en de hel werkelijk is. Dit licht, geliefden, is tevens heiligend licht. 'En wij allen, met ongedekten aangezicht de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest' (2 Kor. 3:18). Maar het is ook zaligmakend licht: 'En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt' (Joh. 17:3). Toen Paulus bekeerd werd, vielen de schellen van zijn ogen en kon hij zien. Welnu, de juiste bedoeling hiervan is om ons te laten zien wat bekering inhoudt. Het is als schellen die van de ogen afvallen; het is de blinden het gezicht geven. Ik wil u nu deze vraag stellen: Bent u al verlicht? Kunt u met de blindgeborene zeggen: 'Eens was ik blind, maar nu zie ik'? Heeft u al eens het wonder van Christus' heilsplan aanschouwd?

Op het antwoord van die vraag rust uw bekering. Als er soms een kind in een gezin ontwaakt is en begint te bidden, zegt men vaak: Wat beeldt het zich nu weer in? Geliefde vrienden, het is geen inbeelding. Zulk een ziet nu dat er een hel is, dat er een hemel is, dat bekering iets wezenlijks is. Het is niet zomaar iets wat iemand zich naar willekeur inbeeldt; het is Goddelijk. Ik wenste wel dat u het allen kende, want dan zou u zien dat het geen inbeelding is.

b. Het tweede deel der beschrijving vinden we in vers 4: 'En die de hemelse gaven gesmaakt hebben.' De hemelse gave is God. Hierover wordt ook gesproken in Johannes 1:14: 'En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van de Vader), vol van genade en waarheid.' Paulus noemt het een onuitsprekelijke gave: 'Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave' (2 Kor. 9:15). In deze woorden wordt het de hemelse gave genoemd. Ik geloof dat het de hemelse gave wordt genoemd als zinspeling op het manna dat uit de hemel neerkwam. En het smaken der hemelse gave betekent, naar ik geloof, een ware, bevindelijke kennis van Christus te hebben. Zij die deze woorden willen uitleggen als zouden ze verwijzen naar belijders, zeggen dat het een *enigszins smaken* betekent; maar dat is de betekenis van deze woorden niet. Het is een ware, bevindelijke kennis van Christus. Er staat in Hebr. 2:9: 'Opdat Hij de dood voor allen smaken zou.' En in Psalm 34:9: 'Smaakt en ziet, dat de HEERE goed is.' Dat wil zeggen, een wezenlijke, bevindelijke kennis te hebben van Gods goedheid. Heeft u z6 de hemelse gave gesmaakt? Het zou een dwaze Israëliet geweest zijn die 's morgens manna verzamelde, het maalde en er koeken van maakte, maar die er nooit van proefde.

c. 'Zij zijn de Heilige Geest deelachtig geworden.' Als een ziel de hemelse gave smaakt, dan wordt hij deelgenoot van de Heilige Geest. Let op het woord deelgenoot. Dat wil zeggen, zij die met alle gelovigen hetzelfde deelachtig zijn. U bent niet alleen de Heilige Geest deelachtig, maar u bent ook Christus deelachtig, want de Heilige Geest Die in Christus woont, woont ook in de gelovige. En u bent Gode deelachtig: 'En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God en medeërfgenen van Christus' (Rom. 8:17).

O, gelovige, voelt u hier iets van? U die gelovigen haat, weet hier niets van. En onthoud, geliefden, u die de Heilige Geest niet aanneemt, die komt Hem niet toe. Misschien hebt u wel de naam; misschien hebt u wel het geraamte! Misschien hebt u wel de uitwendige gedaante, maar u kent Hem niet!

d. Maar verder, 'zij hebben het goede Woord Gods gesmaakt.' Ik geloof dat hiermee inderdaad het Woord van God wordt bedoeld het Woord dat God ons heeft gegeven. Dat is het Woord waarover in Jesaja 52:7 wordt gesproken: 'Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten desgenen, die het goede boodschapt, die de vrede doet horen.' Dit is het Woord waarover wordt gesproken in Jesaja 50:4: 'De Heere HEERE heeft Mij een tong der geleerden gegeven, opdat Ik wete met de moeden een woord ter rechter tijd te spreken.' Dit is het Woord waarover de engel sprak toen hij aan de herders van Bethlehem verscheen: 'Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al de volke wezen zal; namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.' Dit is het Woord van God. Het Woord van God smaken, wil zeggen ervan genieten evenals u geniet van het brood van uw bescheiden deel. Hoeveel vinden er geen smaak in! Hoeveel kijken achterom naar de klok en zeggen: Wanneer zal het afgelopen zijn? O, u hebt het goede Woord Gods niet gesmaakt! Hoe komt dat toch? Het komt omdat u Christus niet kent; het komt omdat u op weg naar de hel bent!

e. Zij leven onder 'de krachten der toekomstige wereld' (Eng. vert.). De onbekeerden leven onder de kracht van deze wereld; onder de kracht van geld, onder de kracht van een goede naam. Onbekeerde mensen leven onder de kracht van deze dingen; maar bekeerde zielen leven onder de kracht der toekomstige wereld; hun anker ligt binnen het voorhangsel. Hoe staat het met u erbij? Leeft u met een eeuwige hemel of een eeuwige hel in zicht? Mijn geliefde vrienden, er is een toekomstige wereld! Er is een toekomstige wereld, of u het geloven wilt of niet. Er is maar één schrede tussen u en die wereld. Velen geloven niet eens in een toekomstige wereld. U, vloekers, u gelooft niet dat er een toekomstige wereld is. U, sabbatschenders, u gelooft niet dat er een toekomstige wereld is. U, die datgene verkoopt wat de dronkaard dronken maakt, u gelooft ook niet dat er een toekomstige wereld is. 'U gelooft niet dat er een hel bestaat, anders zou u niet zo op deze wijze kunnen doorleven.

Welnu, geliefde vrienden, ik heb nog maar even tijd om dit toe te passen op degenen op wie Paulus het toepaste. En ik wil u slechts eenvoudig uitleggen dat ik niet geloof dat het mogelijk is dat een kind van God zal vervallen en verloren gaan. Zij kunnen wel vallen, maar zij kunnen nooit voorgoed vallen. Zij kunnen wel vallen zoals David, zoals Abraham en zoals Petrus, maar zij kunnen nooit verloren gaan, want de getrouwheid van God behoedt hen daar voor. De getrouwheid van de Zoon behoedt hen daar voor: 'Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is verloren gegaan.' Ja, de getrouwheid van de Heilige Geest behoedt hen daar voor.

Sommigen zullen dan vragen: Wat is dan het nut van deze ontzaglijke woorden? Zij moeten u voor onttrekking bewaren (Hebr. 10:38).

Ik zal dit toelichten: Ik geloof dat de engelen nooit kunnen vallen, overeenkomstig 1 Timotheüs 5:21; maar zij zouden wel over de gouden tinnen des hemels kunnen kijken naar de plaats der pijniging en zeggen: *Hadden wij gezondigd, dan zou dat ons deel geweest zijn.* Amen.

14. Aanneming tot kinderen Gods

Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden. 1 Johannes 3: 1a

Mijn vrienden, ik wens in het kort het onderwerp aanneming met u te behandelen. Van nature bent u kinderen van de satan; ik wil u hier aantonen hoe u kinderen van God kunt worden: 'Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden.'

1. Waaruit komt aanneming voort? In antwoord hierop zeg ik, dat zij voortkomt uit de liefde des Vaders: 'Die ons tevoren verordineerd heeft tot aanneming der kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelven, naar het welbehagen van Zijn wil' (EL 1:5). Sla er acht op dat de enige reden waarom God iemand aanneemt, 'het welbehagen van Zijn wil' is. 'Zo is het dan niet desgenen die wil, noch desgenen die loopt, maar des ontfermenden Gods' (Rom. 9:16). Ik geloof dat deze gemeente in twee delen kan verdeeld worden; in het ene deel bevinden zich de kinderen van de satan, in het andere deel de kinderen van God. Wie kan er zeggen waarom dat zo is? Wie kan er zeggen waarom u en niet iemand anders werd uitverkoren? Het was het welbehagen van Zijn wil: 'Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden.' Ach, dit is een vernederend leerstuk! Er is geen verschil tussen ons en de kinderen des toorns; sommigen van ons waren goddelozer dan zij, en nochtans heeft God ons liefgehad. Wij waren evenals de verloren zoon, en toch heeft Hij ons het beste kleed aangedaan. Dit zou ons tot in het stof toe moeten vernederen! Als er hier iemand is die denkt dat hij verkoren is omdat hij beter was dan anderen, ach, als u dat denkt, heeft u zich deerlijk vergist.

2. Ik wil u ten tweede laten zien door wat macht God van kinderen des bozen kinderen van God maakt. Kunnen wij dat zelf? Nee! Het antwoord vindt u in Mattheüs 3:9: 'En meent niet bij uzelfen te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken.' Zo ook in Romeinen 4:17: 'God, Die de doden levend maakt, en roept de dingen, die niet zijn, alsof ze waren.' Zie eveneens Romeinen 11:23: 'Maar ook zij, indien zij in het ongeloof niet blijven, zullen ingeënt worden; want God is machtig dezelve weder in te enten.'

Zo ziet u dus, geliefde vrienden, dat de enige macht die van een kind des satans een kind van God kan maken, God Zelf is! God is machtig om hem in te enten. Ach, die macht is bij het schepsel niet te vinden. Die macht is noch aan de mens, noch aan predikanten gegeven; zij kunnen van u geen kinderen van God maken. O, mijn onbekeerde vrienden, sla er toch eens acht op welke macht u uit die staat kan roepen, waarin alle mensen zich van nature bevinden, en u onder de kinderen kan zetten: 'Ik zeide wel: Hoe zal Ik u onder de kinderen zetten, en u geven het gewenste land, de sierlijke erfenis van de heirscharen der heidenen? Maar Ik zeide: Gij zult tot Mij roepen: Mijn Vader! en gij zult van achter Mij niet afkeren' (Jer. 3:19).

God is het, Die u onder de kinderen moet zetten. U die in een goddeloos huisgezin bent groot gebracht, God alleen kan u in Zijn huisgezin brengen. God alleen kan dat doen. Er is geen macht in hemel of hel die daartoe in staat is. Aanneming is Gods gave. Ziet dan hiertoe op tot Hem!

*d' Ogen houdt mijn stil gemoed
Opwaarts, om op God te letten;
Hij, Die trouw is, zal mijn voet
Voeren uit der bozen netten.*

Ned. vert. Psalm 25:7

Vestig uw ogen op Hem, en wacht dan op Hem.

3. Laten wij de wijze nagaan waarop God van een kind des duivels een kind van God maakt. 'Ziet, hoe grote liefde de Vader ons gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden.' God schenkt die ziel aanvankelijk twee weldaden: de wedergeboorte en het geloof. Maar ondanks dit Gods wijze is waarop Hij werkt, toch mogen zij in omgekeerde volgorde genoemd worden, omdat het geloof de eerste ademtocht van de ziel is. Als we erover spreken, kunnen we echter eerst het één en dan het ander overwegen. Dit komt zeer helder naar voren in Johannes 1:12, 13: 'Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; welke niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren zijn.' Welnu, om dit Schriftgedeelte te begrijpen, is het nodig dat u eerst vers 13 leest en vervolgens vers 12. De eerste zaak is: 'Welke niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren zijn.' Wat aan het geloof voorafgaat is de wedergeboorte.

De volgende stap is: 'Hij gelooft in Zijn Naam', en daarna wordt hij in Zijn huisgezin opgenomen: 'Zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden', of zoals er in de kanttekening staat: 'Het recht, of het voorrecht om kinderen Gods te worden.' Hier ziet u precies hoe de weg is. Allereerst wordt hij uit God geboren; de ziel die dood was in de misdaden en de zonden wordt 'niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren.' God stort het leven van de genade in zijn ziel uit. En dan komt de volgende stap - hij ontvangt het geloof, dat wil zeggen, hij gelooft in Zijn Naam. En vervolgens: 'Zovelen Hem aangenomen hebben, heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden', dat wil zeggen: Hij geeft hun het voorrecht om kinderen Gods te worden. O, mijn vrienden, dit is de wijze waarop hij een kind van God wordt. Zeg mij eens, bent u een kind van God?

Nogmaals, zijn er hier mensen die denken dat zij kinderen van God zijn, en die niet in Zijn Naam geloven? Dan is het een leugen, want alleen degenen die Hem aannemen, ontvangen macht om in Zijn Naam te geloven. Ach, zult u niet van nu af aan tot Hem roepen: 'Mijn Vader! Gij zijt de leidsman mijner jeugd'? Zult u niet tot Hem roepen?

4. Overweeg hoe gelukkig het is om een kind van God te zijn. 'Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden.' O, er is veel waardoor het tot een weergaloze gelukzaligheid wordt.

a. Het eerste waardoor het een gelukzaligheid is, is dat wij de liefde des Vaders ontvangen. Op het ogenblik dat u een kind wordt, heeft de Vader u lief. Dit wordt bewezen uit hetgeen Christus tot Maria zei: 'Ik vaar op tot Mijn Vader en tot uw Vader, tot Mijn God en tot uw God.' Christus geeft hier te kennen dat wij dezelfde liefde hebben als Hij had. Wij hebben niet zoveel van des Vaders liefde als Christus, omdat Hij oneindig is van vermogen; maar het is dezelfde liefde. De zon schijnt evenveel op het madeliefje als op de zonnebloem, hoewel de zonnebloem meer kan hebben. Christus toont u dat duidelijk aan in het zeventiende hoofdstuk van Johannes, waar Hij bidt dat dezelfde liefde in ons mocht zijn

die ook in Hem was. O, hoeveel te beter is het om onder Gods liefde te liggen dan onder Zijn toorn!

b. Laat ik u een tweede kant noemen van de gelukzaligheid die wij ontvangen: De Geest van de Zoon woont in ons. Dat leest u in Galaten 4:6: 'En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God de Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader' Geliefden, als Christus komt, dan is het eerste wat Hij doet: u verlossen van onder de vloek van de wet om u daarna kind te maken. O, het is aangenaam als wij Christus' glimlach in ons hart mogen gewaar worden! Het is zoet om de liefde van Christus te mogen smaken; maar ik zal u eens zeggen wat net zo zoet is: de Geest van Christus te ontvangen. Heeft Hij u de Geest gegeven? Hij zal het doen als u een kind bent, om dan te mogen gaan roepen: 'Abba, Vader.'

c. Laat ik u nog een ander gedeelte noemen van de gelukzaligheid van een kind van God: U ontvangt het beeld des Vaders. Zoals u weet is dit het geval met geadopteerde kinderen; een geadopteerd kind krijgt in de loop van de tijd de kenmerken van het gezin. Zo ontvangt u ook het beeld en de liefde des Vaders. In de Bergrede leert Christus ons: 'Hebt uw vijanden lief; zegent ze die u vervloeken; doet wel degenen die u haten; en bidt voor degenen die u geweld doen, en die u vervolgen. Opdat gij moogt kinderen zijn Uws Vaders, Die in de hemelen is', en opdat u het beeld des Vaders moogt dragen. Hebt u dit merkteken van aanneming? Bent u Gode gelijkvormig?

d. Laten we nog een ander gedeelte opnoemen van deze gelukzaligheid. Wellicht zullen sommigen van u er verbaasd over staan: Wij ontvangen de kastijding tin Vaders Als wij niet gekastijd worden, zijn we bastaarden en geen zonen, want wat zoon is er, dien de vader niet kastijdt? De wereld mag vet worden; maar zo gaat het niet met hen die God volgen. Als wij zwerven, omtuint Hij ons, en als wij daarin vallen, ommuurt Hij ons.

e. Laat mij het laatste gedeelte van deze gelukzaligheid noemen: Wij ontvangen de erfenis als erfgenamen. Paulus zegt: 'En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen.' Ieder kind in een rijke familie krijgt wat als de vader sterft. Vaak verdeelt hij zijn vermogen gelijkmatig onder hen, en het aangenomen kind wordt niet vergeten. Als wij van Christus zijn, zo zal Hij ons ook met Hem alle dingen schenken. Als wij van Christus zijn, delen wij met Hem in de regering van de wereld. Zijn wij de Zijne, wij delen dan met Hem in de kroon. Het wordt de erfenis van de heiligen in het licht genoemd. Ik kan u niet zeggen hoe gelukkig het is om een erfgenaam van God te zijn; ik weet wel dat het beter is dan een erfgenaam van de hel te zijn: 'Hij die overwint zal alles beërven', en dat voor eeuwig; het kan niet verwelken.

O, mijn geliefden, wilt u nog erfgenamen van de hel blijven? Als u tot Christus komt, zult u erfgenamen van God worden. Wat is beter: plezier in de wereld te hebben en straks naar de hel te moeten, of een kind van God en een erfgenaam van Christus te mogen worden? 'Zij zullen niet meer hongeren, en zullen niet meer dorsten, en de zon zal op hen niet vallen, noch enige hitte. Want het Lam, Dat in het midden des troons is, zal hen weiden, en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen' (Openb. 7:16, 17). O, dat God u aan Maria gelijk wilde maken, om het goede deel te verkiezen wat nooit van u zal worden weggenomen. O, dat God leven wilde geven in de dode stenen, en uit deze stenen Abraham kinderen verwekken! Amen.

Donderdagavond 9 september 1842

15. De staf van de pelgrim

Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten. Hebreeën 13:5b

Mijn geliefde vrienden, laten we in eerste plaats letten op de geschiedenis van deze opmerkelijke belofte: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Door alle eeuwen heen zijn deze woorden een staf geweest in de hand van de gelovigen, en dat zullen ze ook voor u zijn als u erop leunt.

1. Laten we allereerst de geschiedenis van deze belofte eens nagaan. Deze belofte vinden we niet voor het eerst in deze zendbrief; zij is ergens aan ontleend. Allereerst denk ik dat zij ontleend is aan hetgeen God tot Jakob zei in Genesis 28:15: 'En zie, Ik ben met u, en Ik zal u behoeden overal waarheen gij trekken zult, en Ik zal u wederbrengen in dit land; want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik zal gedaan hebben, hetgeen Ik tot u gesproken heb.' Er is nog een plaats waaraan ik denk dat zij ontleend is, namelijk 1 Kronieken 28:20: 'En David zeide tot zijn zoon Sálomo: Wees sterk, en heb goede moed, en doe het, vrees niet, en wees niet verslagen; want de HEERE God, mijn God, zal met u zijn; Hij zal u niet begeven, en Hij zal u niet-verlaten, totdat gij al het werk tot de dienst van het huis des HEEREN zult volbracht hebben.' Welnu, u ziet het, hier hebben we de belofte opnieuw: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.'

Er is toch nog een plaats waar dezelfde staf in de hand van een gelovige wordt gegeven, Jozua 1:5: 'Niemand zal voor uw aangezicht bestaan al de dagen uws levens; gelijk als Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven, en zal u niet verlaten.' Welnu, keren we terug naar de Hebreeën en zien we hoe Paulus haar inleidt: 'Uw wandel zij zonder geldgierigheid; en zijt vergenoegd met het tegenwoordige; want Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Welnu, wellicht stelt een gelovige zich deze vraag: Wanneer heeft Hij dat tegen mij gezegd? O, Hij heeft het toch tegen Jakob, Sálomo en Jozua gezegd, daarom heeft Hij het ook tegen u gezegd! Merk op, geliefden, welk een gezegende stelling dit aan het licht brengt: Wat God tegen één gelovige zegt, zegt Hij ook tegen mij! U ziet dat deze belofte in het Oude Testament bijzonder is, dat wil zeggen gericht tot één persoon, maar in het Nieuwe Testament algemeen. Als sommige mensen het Oude Testament lezen, zeggen ze: 'Dit wordt tegen Abraham gezegd', of: 'Dit wordt tegen Jakob gezegd, maar niet tegen mij.'

Maar wat tegen Abraham, Jakob of Jozua gezegd werd, wordt ook tegen u gezegd. De persoonlijke belofte voor Jozua geldt voor alle gelovige Jozua's tot aan het einde van de wereld: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Ik weet niet of u begrijpt wat ik bedoel; maar uit dit versje weten wij dat de individuele beloften in het Oude Testament voor alle gelovigen gelden. God zei tegen Abraham: 'Ik zal u tot een groot volk maken en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!' Zo zegt Hij dat ook tegen alle kinderen van Abraham. Zo staat er een liefelijke belofte in Jesaja 43:1: 'Vrees niet, want Ik heb u verlost; Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijn.' Die belofte gold in het bijzonder voor Israël, en nochtans geldt deze ook voor mij. Een andere aangename belofte vinden we in Jesaja 54:7: 'Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten; maar met grote ontfermingen zal Ik u vergaderen.' Welnu, als u deze belofte leest, zegt u misschien wel: Och, dat is toch niet voor mij.' Maar als we terugkeren naar de Hebreeën, weten we dat zij voor alle gelovigen geldt.

Er zijn twee redenen die ik wens te geven waarom dit juist is, daar sommigen dat misschien wonderlijk vinden.

De eerste reden is, dat God gisteren en heden Dezelfde is tot in de eeuwigheid: 'Ik de HEERE worde niet veranderd.' O, het wordt verklaard door de onveranderlijkheid van God: 'Ik de HEERE worde niet veranderd.' Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in van de eeuwigheid.'

Nog een reden waarom deze Schriftbelofte voor de gelovigen van nu geldt: Alle gelovigen behoren tot één Lichaam, en wat daarom voor één geldt, geldt voor allen. Alle gelovigen zijn takken van één Wijnstok; als God daarom van één tak zegt: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten', zegt Hij dat tegen alle takken. Om deze twee redenen zijn alle beloften die aan Jakob, Sálomo of Jozua gedaan zijn ook aan mij gedaan. Zo komt het dat de Bijbel ook voor mij geschreven is - een brief des Heeren aan mij gericht. Zo komt het dat ieder woord van Goddelijke liefde en tederheid dat Hij in dit Boek geschreven heeft ook voor mij geldt.

2. In de tweede plaats, geliefden, wens ik te spreken over de Persoon over Wie hier gesproken wordt: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.'

Het is zeer duidelijk dat dat niet de taal van een schepsel is. Onze ouders zullen ons begeven, onze vrienden zullen ons begeven. Dus het zijn geen woorden van een schepsel: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Ik bid u, geliefden, let eens op wiens woord het dan wel is. Hij heeft gezegd: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.'

Het zijn de woorden van een *Drieëenig God*. U kunt deze woorden op iedere Persoon van de Godheid toepassen: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' U kunt deze woorden beschouwen als de woorden van Immanuël. U weet wat Christus tegen Zijn discipelen gezegd heeft: 'En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld.' Dit is dezelfde belofte.

Geliefden, als de Heere Jezus tot u komt en u bekleedt met Zijn mantel, en tegen u zegt: 'Vreest niet', dan zal Hij die ziel nooit verlaten. 'Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over de zoon haars buiks? Ofschoon deze vergate, zo zal Ik toch u niet vergeten.' Merk op, geliefden, dat wanneer de Heere Jezus tot een zondaar nadert om zijn gerechtigheid te zijn, Hij hem nooit zal begeven: 'Ik ben met ulieden al de dagen.' O, dit maakt Hem tot een Liefhebber Die meer aankleeft dan een broeder. Waarom zal Hij ons nooit begeven? De eerste reden is, omdat Zijn liefde eeuwige liefde is. Het is geen liefde als van een schepsel; het is een onveranderlijke liefde. Een tweede reden is, omdat Hij voor die ziel gestorven is. Hij heeft alles voor die ziel gedragen. Zal Hij ooit een ziel begeven voor wie Hij gestorven is?

Nog eens, u kunt deze woorden beschouwen als de woorden van *de Geest*; zij lijken op de woorden die wij in Johannes 14 vinden opgetekend: 'Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in de eeuwigheid. "Opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid', is hetzelfde als deze woorden: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Als God de Heilige Geest tot een ziel nadert, zal Hij haar nooit meer begeven. Sommigen worden misschien wel tot de uitroep gedrongen: O, ik denk dat de Geest van mij zal wijken. Maar let eens op, Hij zegt: 'Ik zal u niet begeven, en zal u niet verlaten.' David riep in bitterheid van zijn ziel uit: 'Neem Uw Heilige Geest niet van mij.' Hier is het antwoord: 'Ik zal u nooit begeven, en Ik zal u nooit verlaten.' God zal de tempel waarin Hij woont nooit verlaten. Hij verliet de tabernakel in de woestijn, Hij verliet de tempel te Jeruzalem, maar Hij zal de levende tempel nooit verlaten.

U kunt deze woorden ook op *God de Vader* toepassen. En hier vertonen zij zeer veel overeenkomst met de woorden die God aan Abraham gaf: 'Vrees niet, Abram! Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot.' Hij was wedergekeerd van het slaan van Keder-Laómer, en van de koningen die met hein waren. De koning van Sódóm ging uit hem tegemoet en zei tegen hem: 'Geef mij de zielen; maar neem de have voor u. Doch Abram zeide tot de koning van Sódóm: Ik heb mijn hand opgeheven tot de HEERE, de allerhoogste God, Die hemel en aarde bezit; zo ik van een draad aan tot een schoenriem toe, ja, zo ik van alles, dat het uwe is, iets neme, opdat gij niet zegt: Ik heb Abram rijk gemaakt!' En onmiddellijk daarna verscheen God aan hem en zei: 'Vrees niet, Abram! Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot.' Dit is wat Asaf gevoelde. Hij zegt in Psalm 73: 'Bezwijkt mijn vlees en mijn hart, zo is God de Rotssteen mijns harten en mijn Deel in eeuwigheid.'

O, geliefden, dit is een aangenaam woord voor een arme ziel die treurt over de gebroken potten aan zijn voeten. Dit is een aangenaam woord voor u die in rouw gedompeld bent, voor u die huizen en landerijen hebt moeten achtergelaten: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Dit is een zoet woord voor u die treurt over de overledenen. O, geliefden, is dit uw deel? Mag u opzien tot een Drieëinig God, Vader, Zoon en Heilige Geest, en zeggen: 'Gij zult mij niet begeven, en Gij zult mij niet verlaten?' Dit is het ware geluk. Welnu, de Heere heeft gezegd: 'Maria heeft het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal worden weggenomen.' O, arme zielen, die de wereld tot uw deel gekozen hebt, van wie het deel dat u gekozen hebt, zal worden weggenomen. O, geliefden, wees toch verstandiger!

Laat mij nu enkele tijden noemen dat u aan deze woorden moet denken.

Als de schuld u drukt. O duister uur, als de schuld op het geweten drukt en wanneer de hemel dreigend op ons neerziet. O, onthoud in zo'n uur dan deze woorden: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Gij nu hebt met vele boeleerders gehoereerd, keer nochtans weder tot Mij.' Uw God Die u verlost, roept u toe: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in der eeuwigheid.' Bekeert u, gij afkerige kinderen! spreekt de HEERE, want Ik heb u getrouwd.' O, de zonde is vol bedrog! Als de satan u onder heeft liggen, probeert hij u te laten denken dat God u verlaten heeft.

Als het gevaar dreigt. Er is geen tijd dat u méér de neiging hebt te denken dat God u verlaten heeft, dan wanneer zonde en satan woeden. Er is een verschil tussen het woeden en het heersen van de zonde, ook al ziet de ziel dat misschien niet. Onthoud juist dan deze woorden: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' In een tijd van verzoeking moet de gelovige aan deze belofte denken. Jakob heeft erop gerust; Sálomo heeft erop gerust; ja, het is een staf waarop vele gelovigen hebben geleund, en u mag er ook op leunen.

Als schepselen u verlaten. Misschien zijn sommigen wel beroofd van hun vermogen; onthoud echter dat 'Hij u niet zal begeven, noch u zal verlaten.' Sommigen zullen wellicht geroepen worden - anderen zijn al geroepen - om afscheid te nemen van hen die u dierbaar zijn. Sommigen van u zullen de tijding krijgen dat zij afscheid moeten nemen van hun leraars; maar denk, en o, het is moeilijk om er aan te denken, dat Hij, Die de schepselen liefelijk maakt, altijd nog leeft. Geliefden, ik kan geen moeilijker te leren les bedenken dan deze! God was het Die mij de schepselen gaf; en nu Hij die heeft weggenomen, kan ik in Hem vinden wat ik in hen heb gehad.

O, onthoud dit dan: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Sterfgevallen komen plotseling, zij komen als een wervelwind; maar o, onthoud dat Hij komt en zegt: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' O, geliefden, denk er aan dat het woordje niet tot

de dood reikt; ja, zelfs tot de rechterstoel. Daar mag u dat woord omhelzen: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' En als het oordeel voorbij zal zijn, zullen deze woorden de eeuwige troost zijn van al degenen die hier geloofd hebben: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' De eeuwigheid zal alleen de rijkdom van deze belofte openbaren. Hij Die voor ons gestorven is, zal onze eeuwige Vriend zijn; en Hij Die ons heiligt, zal eeuwig in ons wonen, en dan zal God Die ons heeft liefgehad, eeuwig bij ons zijn. Dan zullen we de betekenis van Zijn belofte gaan verstaan: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Amen.

Deze preek werd gehouden op donderdagavond 24 november 1842, de avond dat MacCheyne terugkwam van de *Vergadering van predikanten*, die te Edinburgh gehouden werd.

16. De machtige Overwinnaar

Op Zijn hoofd waren vele koninklijke hoeden (kronen, Eng. vert.). En Hij heeft op Zijn kleed en op Zijn dij deze Naam geschreven: Koning der koningen en Heere der heren.
Openbaring 19:12, 16

Ik geloof, geliefde vrienden, dat dit Schriftgedeelte de laatste grote strijd beschrijft die Christus met de wereld zal voeren. Hij heeft veel met haar gestreden, maar de laatste strijd zal de allergrootste zijn, die daarom het avondmaal des groten Gods wordt genoemd. Welnu, het is opmerkelijk dat deze laatste strijd Zijn koninklijk ambt zal betreffen. Het is niet slechts de strijd om Zijn lichaam, de Kerk, maar of Hij Koning der koningen en Heere der heren zal zijn. En de einduitslag is al opgeschreven in vers 17 en 18: 'En ik zag een engel, staande in de zon; en hij riep met een grote stem, zeggende tot al de vogelen, die in het midden des hemels vlogen: Komt herwaarts, en vergadert u tot het avondmaal des groten Gods; opdat gij eet het vlees van de koningen, en het vlees van de oversten over duizend, en het vlees van de sterken.' Het is opmerkelijk dat deze grote strijd, die bij Christus' tweede komst lijkt beslist te zullen worden, op aarde in het klein wordt gevoerd, juist om alle gelovigen in de gelegenheid te stellen te laten zien aan welke kant zij zouden zijn.

Laat ik enkele van de vele kronen noemen, waarvan geschreven staat dat Christus die op Zijn hoofd heeft. Er kan geen twijfel over bestaan dat de persoon op het witte paard de Heere Jezus is. Hij wordt het Woord van God genoemd, een naam die aan niemand anders wordt gegeven dan aan Hem. Zoals u weet, zegt Johannes in het Evangelie: 'In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.'

Er zijn drie kronen van Christus die ik vanavond wens te noemen. Ik noem niet de kroon van de schepping, of de kroon van de Voorzienigheid; maar ik wil eigenlijk spreken over Zijn Middelaarskroon, de kroon die Hij als Middelaar heeft. Er zijn drie kronen die Hij als Middelaar heeft.

- De eerste is Zijn kroon die Hij draagt als Koning over alle dingen;
- de tweede is Zijn kroon over Zijn Kerk;
- en de derde is Zijn kroon over de onzichtbare Kerk, als de Koning van de heiligen.

1. Christus heeft voor de Kerk de kroon ontvangen over alle dingen. Dit zult u zien in Mattheus 28:18: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Zie eveneens Efëze 1:22: 'En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem van de Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen.' Welnu, u ziet dat in deze twee gedeelten niets wordt opgenoemd of het is aan Zijn voeten onderworpen. Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Hij is 'der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen'; dat wil zeggen tot nut van de Kerk.

Hij is Hoofd over de engelen: 'Dat alle engelen Gods Hem aanbidden.' We lezen in Openbaring 5:12 dat de engelen meezingen in het gezang: 'Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging.' We lezen in Mattheüs 25:31 dat als Christus zal komen in Zijn heerlijkheid, alle heilige engelen met Hem zullen komen. Alle heilige engelen zijn dus aan Zijn macht onderworpen. Hij is het Hoofd van de engelen. Hij is de Bevestiging van de engelen.

Verder is Hij Koning over de duivelen. Er staat in Genesis: 'Datzelve zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.' In het Evangelie leest u herhaaldelijk dat Christus de duivelen uitwierp. En denk aan de bezetene aan de andere zijde van het meer van Galiléa. Toen Christus de duivelen bevolen had uit hem te gaan, baden zij Hem of zij in de kudde zwijnen mochten varen, en Hij liet het hun toe. Hoe duidelijk bewijst dit dat Christus Koning is over de duivelen. En in Psalm 68 lezen we dat toen Hij opvoer in de hoogte 'Hij de gevangenis gevankelijk heeft gevoerd.' Het woord gevangenis verwijst naar de satan, de grote gevangennemer. We lezen hetzelfde in Kolossenzen 2:15: 'En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd.' Hoe duidelijk bewijst Christus hiermee dat Hij Koning is over alle duivelen.

Hij is niet alleen Heere over engelen en duivelen, maar ook over alle mensen. Zie Openbaring 1:5: 'En van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden, en de Overste der koningen der aarde.' O, weliswaar wordt Hij als Koning door vele koningen bespot; maar toch is 'Hij de Overste der koningen van de aarde.' Assyrië is de roede Zijns toorns, de bijl in de hand van de houwer (Jes. 10:5, 15).

En niet alleen over koningen, maar ook over volkeren. In de psalm die we gezongen hebben staat:

*Gij hebt Uw troon van eeuwigheid gegrond.
De waat'ren, HEER', verheffen zich in 't rond;
Rivier en meer verheffen hun geruis;
Het siddert al op 't woedend stroomgedruis.*

*Maar, HEER', Gij zijt veel sterker dan 't geweld
Der waat'ren, dien Uw altnacht palen stelt;
De grote zee zwijgt op Uw wenk en wil,
Hoe fel zij bruis', hoe fel zij woede, stil.*   Ned. vert. Psalm 93:2, 3

Zij brengen slechts Zijn voornemen ten uitvoer. En ook de volkeren, die evenals de golven van de zee in beroering zijn, brengen slechts Zijn voornemen ten uitvoer. Evenals die onmetelijke en rollende oceaan met zijn duizenden en duizenden woedende golven Zijn voornemen alleen maar ten uitvoer brengen als zij zich verheffen, zo is het ook met de volkeren van de aarde. Zij worden heen en weer geslingerd door de ene politieke mening na de andere, met de ene beroering na de andere; nochtans brengen zij slechts Zijn voornemen ten uitvoer, en zal Hij orde scheppen in de wanorde.

O, vrienden, Hij is Koning der koningen en Heere der heren. Hij is de Heerser over de volkeren. Verder is Christus ook Heere over de bezielde en onbezielde natuur. Hij is Heere over de onbezielde natuur. Wie is het Die ter vierde wake op de zee wandelt? Het is de Heere van allen. Wie is het Die in het kleine zeilscheepje opstaat en tegen de woedende golven zegt: 'Zwijg, wees stil! Wie is toch Deze, dat ook de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?' O, het is Jezus, de Heere van allen. Hij is Heere van de onbezielde natuur. Wie is het Die de vijgeboom laat verdorren? Het is de Heere van allen. Wie is liet Die de vis het zilverstuk tot Petrus laat brengen? Ja, Hij is het van Wie in Psalm 8 staat dat Hij heerschappij heeft over alle schapen en ossen, ook mede de dieren des velds. Het gevogelte des hemels, de vissen van de zee, en al wat de paden van de zeeën doorwandelt.

Geliefde vrienden, wij kunnen hieruit een tweeledige les leren - een les van troost voor de heiligen, en van ontzetting voor de goddelozen.

Voor de heilige. Hij zal alle dingen laten medewerken ten goede. Hij Die uw Vriend is, uw Verlosser, Hij is het Die vele kronen op Zijn hoofd heeft. Misschien bent u wel arm, maar Hij is rijk en Hij zal u Zijn rijkdom schenken. Hij heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen. Hij is voor u Hoofd over alle dingen; Hoofd over engelen, Hoofd over duivelen, Hoofd over mensen, Hoofd over de natuur, bezield en onbezield. 'Niemand dan roeme op mensen; want alles is uwe. Hetzij Paulus, hetzij Apollos, hetzij Céfas, hetzij de wereld, hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegenwoordige, hetzij toekomstige dingen, zij zijn alle uwe. Doch gij zijt van Christus, en Christus is Gods' (1 Kor. 3:21-23). O, wat is dit een troostvolle les! Er is geen zeegolf of het is uw dienstknecht, die gebruikt wordt om u in de eeuwige heerlijkheid te drijven.

Nu wenden we ons om een les te vernemen die met ontzetting vervuld is voor hen die buiten Christus zijn. U denkt dat deze weg dwaasheid en meer dan zothed is; maar o, zondaar, weet u Wie u versmaadt? Hij is de Koning der koningen en de Heere der heren. Hij heeft alle koningen, engelen, duivelen en mensen aan Zich onderworpen. O, onthoud dat als Christus tegen u is, er niemand voor u kan zijn! O, zie toch eens hoe volslagen dwaas het is om zich tegen Christus te verzetten! Bedenk dat als u Zijn leden vervolgt, u zich tegen Hem verzet. 'Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij?' Bedenk dat als u tegen Hem strijdt, u met Iemand strijdt Die alle macht heeft en derhalve machtig is om u te verdelgen!

2. Ik zal nu spreken over de tweede kroon die Christus draagt: Zijn kroon over de-zichtbare kerk.

Dit is het Koninkrijk waarover Hij sprak tegen Pilatus: 'Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld.' In de geloofsbelijdenis wordt dit schoon verwoord: 'De katholieke of algemene kerk, die onzichtbaar is, bestaat uit het gehele getal van de uitverkorenen die verzameld zijn, worden of zullen worden in één Kerk, door Christus, het Hoofd van de Kerk; zij is de bruid, het lichaam en Zijn volheid die alles in allen voorziet.' De kerk waarover ik nu spreek is de onzichtbare Kerk, maar daarna volgt er: 'De zichtbare kerk onder het Evangelie, die ook katholiek of algemeen is - niet beperkt tot één volk zoals voorheen onder de wet - bestaat uit allen uit de gehele wereld die de ware godsdienst belijden, samen met hun kinderen. De zichtbare kerk is het Koninkrijk van onze Heere Jezus Christus, het huis en huisgezin van God en daarbuiten is het Gods gewone weg niet om de zaligheid toe te passen.' Let op dat de zichtbare kerk uit al degenen bestaat die met hun kinderen de christelijke godsdienst belijden, dus zijn er velen onder hen die niet van Christus zijn. Toch mag de mens hen niet verwerpen, want hij kan niet in het hart kijken. Zo ziet u dat dit Zijn Koninkrijk is waarover Hij regeert.

Het duidelijkste bewijs hiervan vinden we in de eerste drie hoofdstukken van Openbaring. Bijvoorbeeld hoofdstuk 1 : 13. 'En in het midden van de zeven kandelaren Eén, de Zoon des mensen gelijk zijnde, bekleed met een lang kleed tot de voeten, en omgord aan de borsten met een gouden gordel.' Merk op dat dit kleed gedragen werd door de priester; maar de gouden gordel, hoe moeten we daar over denken? Het kan niet verwijzen naar het priesterschap, want de priester had zoiets niet; we zijn dus genoodzaakt te denken dat het verwijst naar Zijn koninklijk ambt. Ik twijfel er niet aan dat dit hoofdstuk bedoeld is om Christus als Profeet, Priester en Koning van Zijn Kerk voor te stellen. Merk ter bevestiging hiervan op dat er kenmerken genoemd worden die niet behoren tot het priesterschap; bijvoorbeeld in hoofdstuk 2:16: 'Bekeer u, en zo niet, Ik zal u haastelijk bijkomen, en zal tegen hen krijg voeren met het zwaard Mijns monds.' Zie, dit is Zijn koninklijke macht.

Een ander voorbeeld staat in vers 23: 'En haar kinderen zal Ik door de dood ombrengen; en al de Gemeenten zullen weten, dat Ik het ben, Die nieren en harten onderzoek. En Ik zal ulieden geven een iegelijk naar uw werken.'

Het was niet de taak van de priesters om mensenlevens te verwoesten, maar om ze te behouden. Dus we hebben hier te maken met het koninklijk ambt van Christus. Sommigen zullen echter zeggen dat dit de onzichtbare Kerk is die hier genoemd wordt. Bedenk echter dat de zendbrieven aan de gemeenten waren gericht. Velen waren slechts belijders. Wat denkt u van Sardis, dat een naam had dat het leefde, en het was dood? De gouden kandelaren stellen dus de gemeenten voor zoals zij waren, niet zoals zij moesten zijn. Dit bewijst dus dat Christus niet alleen Koning is over de heiligen, maar ook Koning over de kerk. Christus is gezalfd tot Koning over Sion: 'Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, de berg Mijner heiligheid.'

Welnu, geliefden, laat ik u, om u dit vollediger uit te leggen, twee dingen noemen die Hij voor dit Koninkrijk doet.

Hij stelt ambtsdragers aan en geeft wetten. Dat doet onze koningin ook. Zij stelt ambtenaren aan en zij vaardigt wetten uit. Zo is het ook met Christus; Hij stelt leraren aan. Hij heeft drie soorten leraren in Zijn kerk aangesteld. Hij heeft predikanten aangesteld; daarna ouderlingen om de predikanten bij te staan en verder nog diakenen om de tafels te bedienen en voor de armen te zorgen. Dit zijn de ambtsdragers die Hij over de zichtbare kerk aanstelt. 'Hij heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars.'

Maar Hij heeft niet alleen ambtsdragers gegeven, maar ook wetten.

Laat ik enkele wetten van het Koninkrijk noemen: 'Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen.' Dit is één van Christus' wetten en zo iemand zegt dat wij niet moeten onderwijzen en prediken, zo komt men in opstand tegen het Lam. Dit is een wet waaraan vaak getornd is.

Zoals u weet was het enige tijd geleden in een bepaalde streek verboden te preken. En in Schotland is er een tijd geweest dat de mensen de bijeenkomsten niet mochten bezoeken, toen **Hugh McKail, Richard Cameron en James Renwick** de marteldood moesten sterven omdat zij het Evangelie verkondigden. Dat is de geest die op het ogenblik onder ons heerst. De mensen willen Christus de macht uit handen nemen.

Er is nog een wet, namelijk, de instelling van de sacramenten. Christus zei: 'Gaat heen en onderwijst alle volkeren.' Doet dit tot Mijn gedachtenis.' Deze bevelen werden eerst aan de discipelen gegeven, en worden nu aan predikanten gegeven.

Er is nog een wet. Het is de wet die doorgaans *de wet der sleutelen* genoemd wordt. Christus zei tot Petrus en naderhand tot alle discipelen: 'En Ik zal u geven de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen; en zo wat gij zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en zo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.' Ik geloof dat al wat wij in gehoorzaamheid aan Christus' wetten doen, in de hemel bekrachtigd en verzegeld wordt.

Er zijn ook nog enkele wetten voor Zijn volk. Men moet naar het Woord luisteren. 'Ziet dan, hoe gij hoort.' Christus gebiedt u naar Zijn gepredikte Woord te luisteren. Er kunnen tijden komen, tijden zoals tijdens de regering van Karel II, dat het verboden wordt om naar de prediking te luisteren.

Een andere wet is het kiezen van hun eigen ambtsdragers: 'Ziet dan om, broeders, naar zeven mannen uit u, die goede getuigenis hebben, vol des Heiligen Geestes en der wijsheid.' Dit is een grondwet van Christus' Koninkrijk.

Nog een wet is, dat u zich moet onderwerpen aan degenen die u voorgaan. In het laatste hoofdstuk van Hebreëën staat een gedeelte dat hier betrekking op heeft: 'Zijt uw voorgangers gehoorzaam, en zijt hun onderdanig; want zij waken voor uw zielen, als die rekenschap geven zullen' (Hebr. 13:17).

Ik zal hier niet verder op ingaan, maar onthoud dat Christus niet slechts Koning der koningen is, maar ook Koning van Zijn Kerk. Dit wordt in onze dagen aangevallen, en het is onze plicht om dat te verdedigen. U weet wat **Livingstone** zegt: 'Wat zou u denken van de man die, als de stad omsingeld werd, zijn harnas zou vastgespen en naar de oostpoort rennen waar geen gevaar is, terwijl de vijand aan de westpoort was?' Welnu, het is Christus' koninklijk ambt dat men aanvalt, en dat behoren wij te verdedigen. Men zegt dat Christus geen Koning is in Zijn Kerk. Men zegt dat Christus Zijn dienaren geen macht heeft gegeven - macht om aan te nemen of te weigeren. O, vrienden, dit is het punt waarop het koninklijk ambt wordt aangevallen, en dat behoren wij te verdedigen!

3. Ik kom nu tot de derde en laatste kroon: Christus is Koning over Zijn eigen vrijgekochte lichaam.

Daarom krijgt Hij de titel 'Koning der heiligen.' Wie zou U niet vrezen, Heere, en Uw Naam niet verheerlijken?' Er zijn drie dingen die Christus als Koning doet voor iedere gezaligde ziel. Het eerste het schenken van bekering: 'Dezen heeft God door Zijn rechterhand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israël te geven bekering en vergeving der zonden' (Hand. 5:31).

Leer hieruit dat het ambt van Christus als Koning, het schenken is van bekering en vergeving der zonden. Het is Zijn werk om te zeggen: 'Leef.' Ach, vrienden, heeft Hij dit al voor u gedaan? Denk erom dat het geen mensenwerk is: 'Hij zal Zijn eer geen anderen geven, noch Zijn lof de gesnedene beelden.' Het is vanuit Zijn troon aan de rechterhand Gods dat Hij Zijn Geest zendt en drie duizend mensen doet uitroepen: 'Wat zullen wij doen, mannen broeders?' Het is een zeer aangrijpende waarheid die ik u voorgehouden heb, dat u lidmaat kunt zijn van Zijn Koninkrijk en geen deelgenoot van Zijn genade!

Een andere koninklijke daad van Christus voor Zijn Kerk is het vergeven der zonden. 'De Zoon des mensen heeft macht op de aarde de zonde te vergeven.' O, vrienden, het is een koninklijke daad om vergeving te schenken!

Het derde werk dat Christus als Koning voor Zijn lichaam doet, is hen heiligen. Er staat in Micha: 'Wie is een God gelijk Gij, Die de ongerechtigheid vergeeft, en de overtreding van het overblijfsel Zijner erfenis voorbijgaat? Hij houdt Zijn toorn niet in eeuwigheid; want Hij heeft lust aan goedertierenheid' (Micha 7:18). Zij die vergeving ontvangen van de koning, onderwerpt hij aan zich. O, lieve vrienden, onderzoek eens of Christus uw Koning is, of Hij u aan Zich onderworpen heeft! Hoe gelukkig zijn zij die zeggen kunnen: 'Christus is mijn Koning.'

Lieve vrienden, onderzoek eens of u onder deze derde kroon valt. De derde is het liefelijkst van allemaal. Hij draagt al Zijn andere kronen met het oog op deze ene. Het is opmerkelijk dat christenen in de eerste eeuwen van de Kerk gemarteld werden om het priesterlijk ambt van Christus. Tijdens de Reformatie werden zij gemarteld om Zijn profetisch ambt, en wellicht is het voor ons weggelegd om gemarteld te worden om Zijn koninklijk ambt. Zoals u weet werden de **Covenanters** hierom gemarteld. Hoe noodzakelijk is het dan om aan de juiste kant gevonden te worden!

Donderdagavond 26 januari 1843